

อภินันทนาการ

สำนักหอสมุด

สภาวะความเสื่อมสลาย

ศิลปนิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์

พฤษภาคม ๒๕๕๗

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

THE STATE OF DEGENERATION

**An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirement
for the Degree of Bachelor of Fine and Applied Arts
Program in Visual Art Design
May 2014
Copyright 2014 by Naresuan University**

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ เรื่อง "สภาวะความเสื่อมสลาย"
ของ นางสาวมารีสา เหลาเกลี้ยง เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน

(อาจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีศักดิ์ พรหมรัตน์)

.....กรรมการ

(อาจารย์สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ

(อาจารย์ธีรวัฒน์ บุญยศศักดิ์)

.....กรรมการ

(อาจารย์อาคม ทองโปร่ง)

.....กรรมการ

(อาจารย์จิตติ สมบูรณ์เอนก)

.....กรรมการ

(อาจารย์ชญาณิศ ชิงช่วง)

อนุมัติ

(ดร.สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2557

ประกาศคุณูปการ

ข้าพเจ้าน้อมรำลึกในพระคุณบิดา มารดา ผู้ที่ให้กำเนิดและให้การอบรมสั่งสอน เลี้ยงดู ข้าพเจ้าจนเติบโตใหญ่มาด้วยความยากลำบาก สอนให้รู้จักผิดชอบ ชั่วดี ทั้งยังคอยให้การสนับสนุน ส่งเสริมการศึกษาและเป็นกำลังใจให้นยามที่ข้าพเจ้าเกิดความท้อแท้และหมดกำลังใจ

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ทุกท่านที่เป็นผู้ให้วิชาความรู้ คอยชี้แนะแนวทางในการศึกษา สอนการใช้ชีวิต ทั้งยังอบรมสั่งสอนให้มีความรับผิดชอบและมีระเบียบวินัย ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ทุกท่านที่ให้ความรู้ ความช่วยเหลือ ตลอดจนเป็นกำลังใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ผู้ควบคุมดูแลศิลปินนิพนธ์ทุกท่าน โดยเฉพาะอาจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์ ที่คอยให้ความรู้ ชี้แนะแนวทางและให้ความช่วยเหลือพร้อมคำปรึกษาศิลปินนิพนธ์ภาคเอกสารชุดนี้ให้ไปในทางที่ ชัดเจนและสมบูรณ์

ขอขอบคุณคนรัก เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ทุกคนที่คอยให้กำลังใจและให้การช่วยเหลือซึ่งกัน และกันในการทำงานจนสามารถลุล่วงตามความประสงค์

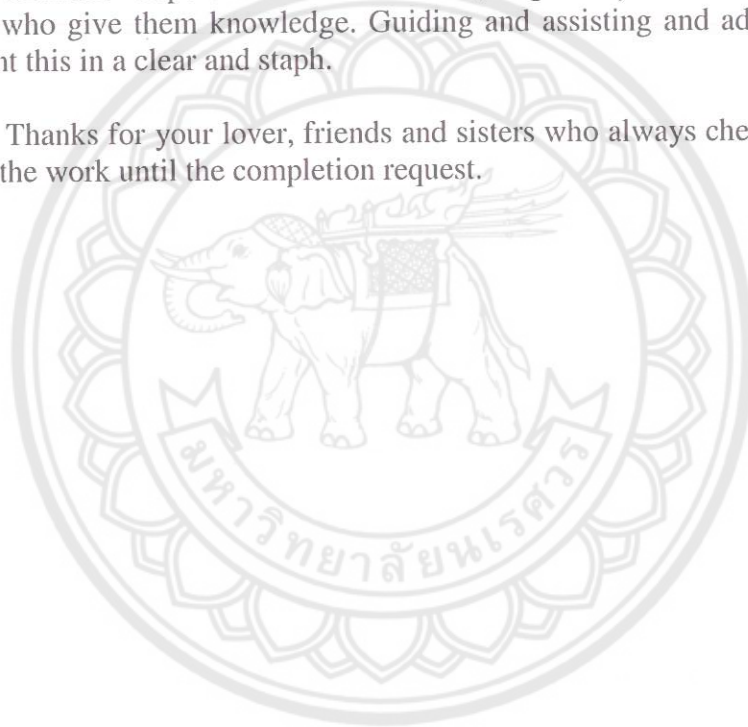
มาริสา เหลลาเกลี้ยง

ACKNOWLEDGEMENT

I commemorate the patron parents who conceived and raised me, and taught growing up with difficulties. Taught right and wrong, also on hand to support the promotion of education and encouraged when I was frustrated and discouraged.

I would like to thank all the teachers who gave knowledge. Guiding the study Life coaching Also taught to be responsible and disciplined. I respectfully thank the faculty of architecture, visual design disciplines you for your knowledge. Assistance As well as encouraging the creation of works of art. And to thank everyone celebrates the art students' supervisors. Performance, especially Professors SURACHART farmers who give them knowledge. Guiding and assisting and advising the thesis to document this in a clear and staph.

Thanks for your lover, friends and sisters who always cheer and support each other in the work until the completion request.

Marisa Laoklieng

ชื่อเรื่อง	สภาวะความเสื่อมสลาย
ผู้วิจัย	มาริสสา เหลาเกลี้ยง
ประธานที่ปรึกษา	อาจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีศม์ พรหมรัตน์
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศป.บ สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2556
คำสำคัญ	ความเสื่อมสลาย, สภาวะ, กิ่งนามธรรม

บทคัดย่อ

การสร้างผลงานจิตรกรรมในชุดศิลปนิพนธ์ ภายใต้หัวข้อเรื่อง ความเป็นจริงของสภาวะความเสื่อมสลาย ในชุดนี้ มีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์ เพื่อผู้สร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการการสร้างสรรค์ ที่จะสามารถตอบสนองต่อความคิดและความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ โดยแสดงออกถึงคุณค่าทางความงามหรือสุนทรียภาพในรูปแบบงานจิตรกรรม ลักษณะผลงานแบบกิ่งนามธรรม ตลอดจนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ไว้อย่างเป็นระบบในรูปภาคเอกสารศิลปนิพนธ์ โดยมีการวางแผนดำเนินงาน คือ เริ่มจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทั้งในส่วนภาคเอกสารทางโครงสร้างศิลปะ หลักองค์ประกอบศิลปะและในส่วนของวัตถุจริง และภาพถ่าย โดยนำองค์ความรู้ทั้งหมดที่ได้มาประมวล วิเคราะห์ และสังเคราะห์ ออกมาสู่ขั้นตอนการทำภาพแบบร่าง และการขยายภาพผลงานขนาดจริง ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ได้แรงบันดาลใจมาจากความสะเทือนใจ จากประสบการณ์ส่วนตัวและผู้สร้างสรรค์ได้นำมาถ่ายทอดแสดงความงามทางสุนทรียภาพ ซึ่งเป็นเรื่องของหลักการทางศิลปะและทัศนธาตุอันมีหัวใจสำคัญคือ สีและน้ำหนัก การทับซ้อนกันประกอบกันสร้างรูปทรงเชิงสัญลักษณ์ในธรรมชาติ ได้แก่ รูปทรงของใบไม้แห้งที่ร่วงหล่นผู้พิง และผีเสื้อ แมลงที่สอยงามแต่มีวงจรชีวิตสั้น และรูปทรงของมนุษย์ที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการสื่อถึงธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย รวมทั้งผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้ากลวิธีเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานที่จะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ผลงานรูปแบบใหม่ที่มีรูปแบบเป็นอัตลักษณ์เฉพาะตน

Title	THE STATE OF DEGENERATION
Author	Marisa Laoklieng
Advisor	Mr. Surachart Kesprasit
Co - Advisor	Assist. Prof. Thaveerat Promrat
Academic Paper	Thesis B.F.A. in Visual Art Design, Naresuan University,2013
Keywords	Decay, Conditions, Semi-Abstract

ABSTRACT

Lessons in creating an art thesis. Under the heading The reality of the state of decay in this series is intended to create. To the creation of the learning and understanding of the creative process to be able to respond to the thoughts and feelings of the author. The expression of beauty or aesthetic value in the form of semi-abstract painting style works. The results led to the creation of art. Such a system in the thesis document. The planned start of the operation is studying art in both the document structure. The main elements of art and the real objects and photos by knowledge acquired through processing, analysis and synthesis. Into the process of making a draft. And enlarge the size. In the thesis, this series was inspired by the acclaimed from personal experience and the author were broadcast showing the beauty of aesthetics, which is about the principles of art and visual elements, and the key is. Color and weight, overlapping each other to shape symbolic in nature, including the shape of fallen leaves decay and insects, beautiful butterflies, but has a short life cycle. And shape of human nature, the author wants to convey to the decay. Creative research strategies, including techniques to create works that will cause a fresh idea. The new format is the format of their specific identity.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	1
วัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายของการสร้างสรรค์.....	2
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	3
2 ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	4
อิทธิพลหรือลัทธิศิลปะที่ให้แนวทางและความบันดาลใจ.....	5
ด้านแนวความคิด.....	5
อิทธิพลที่ได้รับจากทฤษฎีและปรัชญา.....	5
ทฤษฎีนิยมการแสดงอารมณ์.....	5
ศิลปะคือประสบการณ์.....	6
อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัว.....	6
ด้านรูปแบบกลวิธีสร้างสรรค์.....	9
อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	9
ลัทธินามธรรม.....	9
ศิลปะกึ่งนามธรรม.....	12
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	15
3 ขั้นตอนการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	17
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	17
1. ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล.....	17
2. ขั้นตอนการรวบรวมความคิด การวิเคราะห์ ประมวลความคิด และการจัดทำภาพแบบร่าง.....	18
3. ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์.....	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 การรายงานผลและวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์.....	36
1.การสร้างสรรคผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	36
การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคก่อนศิลปนิพนธ์.....	41
2.ผลงานการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์.....	43
การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์.....	44
การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์ภาพที่ 1.....	45
การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์ภาพที่ 2.....	49
การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์ภาพที่ 3.....	52
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	56
บรรณานุกรม.....	57
ประวัติผู้สร้างสรรค.....	60

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
บทที่ 2 ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	
1 ภาพประกอบที่ 1 อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัว.....	7
2 ภาพประกอบที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัว.....	8
3 ภาพประกอบที่ 3 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ ภาพ Jackson Pollock กำลังทำงานจิตรกรรม.....	9
4 ภาพประกอบที่ 4 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ ชื่อภาพ เหน้ย ศิลปิน Jackson Pollock.....	10
5 ภาพประกอบที่ 5 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ ชื่อภาพ Rhythm No.30 ศิลปิน Jackson Pollock	10
6 ภาพประกอบที่ 6 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ ชื่อภาพ ความปิติ ศิลปิน วาสลิลี แคนดินสกี.....	11
7 ภาพประกอบที่ 7 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานลักษณะกึ่งนามธรรม ชื่อภาพ The Tilled Field, (1923–1924), ศิลปิน ซูอัน มีโร อี เฟร์รา	12
8 ภาพประกอบที่ 8 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานลักษณะกึ่งนามธรรม ชื่อภาพ Spring in Paris, (1950), ศิลปิน มัคซ์ แอนสท์.....	13
9 ภาพประกอบที่ 9 อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานลักษณะกึ่งนามธรรม โดยศิลปิน มัคซ์ แอนสท์.....	14
10 ภาพประกอบที่ 10 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินจอร์เจีย โอคีฟ.....	15
11 ภาพประกอบที่ 11 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินจอร์เจีย โอคีฟ.....	16
บทที่ 3 ขั้นตอนการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปินนิพนธ์	
1 ภาพประกอบที่ 1 ชื่อภาพ ธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย 1	19
2 ภาพประกอบที่ 2 ชื่อภาพ ธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย 2	20
3 ภาพประกอบที่ 3 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	22
4 ภาพประกอบที่ 4 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	22
5 ภาพประกอบที่ 5 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	23
6 ภาพประกอบที่ 6 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	23

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
บทที่ 3 ขั้นตอนการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์	
7 ภาพประกอบที่ 7 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	24
8 ภาพประกอบที่ 8 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	24
9 ภาพประกอบที่ 9 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	25
10 ภาพประกอบที่ 10 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	25
11 ภาพประกอบที่ 11 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	26
12 ภาพประกอบที่ 12 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	26
13 ภาพประกอบที่ 13 ภาพแบบร่างขั้นที่ 1 ขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3.....	27
14 ภาพประกอบที่ 14 ภาพแบบร่างผลงานศิลปนิพนธ์.....	28
15 ภาพประกอบที่ 15 ขั้นตอนการรอฟื้นผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1.....	29
16 ภาพประกอบที่ 15 ขั้นตอนการรอฟื้นผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2.....	30
17 ภาพประกอบที่ 17 ขั้นตอนการรอฟื้นผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3.....	31
18 ภาพประกอบที่ 18 ขั้นตอนการสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 1.....	32
19 ภาพประกอบที่ 19 ขั้นตอนการสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 2.....	33
20 ภาพประกอบที่ 20 ขั้นตอนการสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ขั้นที่ 3.....	34
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคศิลปนิพนธ์	
1 ภาพประกอบที่ 1 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์	
ชื่อภาพ สภาวะความเสื่อมสลาย 1.....	36
2 ภาพประกอบที่ 2 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์	
ชื่อภาพ สภาวะความเสื่อมสลาย 2.....	37
3 ภาพประกอบที่ 3 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์	
ชื่อภาพ สภาวะความเสื่อมสลาย 3.....	38
4 ภาพประกอบที่ 4 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์	
ชื่อภาพ สภาวะความเสื่อมสลาย 4.....	39
5 ภาพประกอบที่ 5 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์	
ชื่อภาพ สภาวะความเสื่อมสลาย 5.....	40

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพประกอบ	หน้า
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์	
6 ภาพประกอบที่ 6 ผลงานศิลปนิพนธ์.....	43
7 ภาพประกอบที่ 7 ผลงานศิลปนิพนธ์	
ชื่อภาพ ธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย 1.....	45
8 ภาพประกอบที่ 8 ผลงานศิลปนิพนธ์	
ชื่อภาพ ธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย 2.....	49
9 ภาพประกอบที่ 9 ผลงานศิลปนิพนธ์	
ชื่อภาพ ธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย 3.....	52

บทที่ 1

บทนำ

ช่วงเวลาแห่งการสูญเสียของอันเป็นที่รัก มนุษย์เราจะมีสองทางเลือกสำหรับพื้นที่ของอารมณ์ความเสียใจของตนเองเสมอ หนึ่งในคือการพยายามที่จะเอาชนะความสูญเสีย กับ สอง การสูญเสียได้สอนความจริงอันยิ่งใหญ่ให้กับมนุษย์ ในทางพระพุทธศาสนาก็ได้สอนสังขธรรมของชีวิตว่า การเกิด แก่ เจ็บ และตาย เป็นเรื่องธรรมดา ที่เกิดขึ้นกับทุกสรรพสิ่งในโลกใบนี้ หรือแม้แต่ในทางวิทยาศาสตร์ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้นิยามว่า “สิ่งมีชีวิตมีการเจริญเติบโต เซลล์มีการเพิ่มจำนวน มีการเพิ่มขนาด มีการเปลี่ยนแปลง และเมื่อสิ่งมีชีวิตเจริญเติบโตระยะหนึ่งก็จะตายไป ระยะตั้งแต่เกิดจนตายก็คืออายุขัย สิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดจึงมีอายุขัยที่จำกัด”(ชีววิทยา เล่ม ๑, ๒๕๕๓ หน้า ๖)

เมื่อวันหนึ่งเหตุการณ์การสูญเสียได้มาประสบกับตัวผู้สร้างสรรค์ สิ่งที่รักได้จากไปอย่างไม่มีการกลับคืนจากความเป็นจริงที่กล่าวมาข้างต้น ผู้สร้างสรรค์ไม่ปฏิเสธว่าตัวผู้สร้างสรรค์ได้รับผลกระทบถึงความสะเทือนใจ เพราะความเสียใจในครั้งนั้นได้กลายเป็นแรงผลักดันให้ผู้สร้างสรรค์ได้เข้าใจในความเป็นจริงของธรรมชาติ เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้สติพิจารณา เห็นความจริงตามธรรมชาติแล้ว ก็เข้าใจและประจักษ์ว่าไม่มีสิ่งใดที่จะอยู่เป็นนิรันดร์ แม้กระทั่งสิ่งของที่ไม่มีชีวิต ก็ยังมีระยะเวลา มีอายุการใช้งาน มีการเสื่อมสภาพ เสื่อมสลายไปตามกาลเวลา

ดังนั้นผู้สร้างสรรค์จึงนำความคิดทั้งหมดถ่ายทอดออกมาเป็นงานสร้างสรรค์ศิลปะ ด้วยวิธีการจิตรกรรม โดยใช้รูปทรงของธรรมชาติ แมลง ใบไม้ที่ ร่วงหล่น ผุพัง เป็นเครื่องสื่อแสดงถึงความหมายของการสูญเสียและเสื่อมสลายพร้อมสิ่งที่เหลือไว้คือความงดงาม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้าในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา (ชมรมนักคิดนักเขียนเพื่อสันติภาพโลก มูลนิธิพัฒนาการศึกษาเพื่อศีลธรรม, ๒๕๕๔, เปิดไปอ่านความสุข หน้า ๘๔) กล่าวว่า “ไตรลักษณ์ กฎธรรมดาของสรรพสิ่งทั้งปวง อันได้แก่ อนิจจัง คือเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ ไม่ยอมคงที่ ทุกขัง คือต้องแตกทำลายไปแน่ๆ ไม่มีวันใดก็วันหนึ่ง ไม่คงทนค้ำฟ้าอยู่ อนัตตา คือเอาจริงๆ เข้าแล้ว ไม่มีตัวตนที่แน่นอนและบังคับบัญชาได้” ด้วยความจำเป็นในการที่ต้องดำเนินชีวิตต่อไป ทำให้เราต้องฉลาดในการแก้ปัญหาใน

สถานการณ์ที่สะท้อนใจให้กลายเป็นสถานการณ์ที่เป็นประโยชน์ ใช้สตินำหน้าอารมณ์ความรู้สึก กำหนดรู้ ตระหนักรู้ ระลึกรู้ สัมผัสรู้ และรู้สึกตัว

จอห์น ดิวอี้(John Dewey) นักปรัชญาชาวอเมริกัน กล่าวถึงความหมายของศิลปะว่า "ศิลปะคือประสบการณ์(Art as Experience)" ชลูด นิ่มเสมอ(๒๕๓๙,องค์ประกอบของศิลปะ หน้า ๑๓)

ประสบการณ์คือการมีชีวิตที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม การมรปฏิบัติกับสิ่งแวดล้อมทำให้เรามีความคิดและอารมณ์ซึ่งเป็นประสบการณ์ เรามีประสบการณ์มากมายในชีวิตประจำวัน แต่เป็นประสบการณ์ธรรมดาไม่เป็นแก่นสาร เราลืมมันได้ง่าย แต่บางครั้งเรามีประสบการณ์ที่สำคัญน่าพอใจเป็นพิเศษ เราจะจำประสบการณ์นั้นได้อย่างฝังใจ แบบนี้เรียกว่าประสบการณ์แท้ ประสบการณ์แท่นั้นมีระเบียบ มีเอกภาพ ทุกส่วนทุกตอนมีความหมาย มีความสำคัญ มีอารมณ์ที่เด่นชัด มีโครงสร้างตลอดทั่วประสบการณ์นั้น เช่น ความกดดัน ความอ่อนหวานนุ่มนวล และความกลัว เป็นต้น

ประสบการณ์ของศิลปินมักน่าสนใจเป็นพิเศษ เขาสัมผัสชีวิตและเหตุการณ์ด้วยความตื่นเต้นเห็นเป็นเรื่องสำคัญ จึงสามารถสื่อประสบการณ์นั้นกับผู้อื่นได้ เขาได้รับมาจากสิ่งแวดล้อม แล้วถ่ายทอดเป็นประสบการณ์ทางสุนทรียภาพแก่ผู้อื่นด้วยงานศิลปะ

ในศิลปนิพนธ์ชุดนี้ในฐานะผู้สร้างสรรค์ มีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เพราะตัวของผู้สร้างสรรค์เองมีความเชื่อว่า เราควรมีความจริงใจ ในความรู้สึกต่อความเป็นตัวตนของตนเอง จึงทำให้การสร้างสรรค์ผลงานถูกถ่ายทอดออกมาจากประสบการณ์อันเป็นความจริง จึงจะสามารถให้ประสบการณ์ทางสุนทรียภาพแก่ผู้อื่นได้

วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมาย

1. เพื่อศึกษาและค้นคว้าแนวทางสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ ชุด ความเป็นจริงของสภาวะ ความเสื่อมสลาย ในรูปแบบงานจิตรกรรม โดยการถ่ายทอดความงามในด้านสุนทรียภาพในเชิงบวก เป็นเรื่องของจังหวะการซ้ำ พื้นผิว น้ำหนัก และแสงเงา อันมีลักษณะเฉพาะตน
2. เพื่อศึกษาและเรียนรู้กลวิธีใหม่ ๆ ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม เป็นร่องรอยและใช้รูปทรงของใบไม้ที่ผู้ฟัง เหี่ยวเฉา ร่วงหล่นและแมลงซึ่งมีอายุขัยสั้น เป็นสัญลักษณ์สื่อความ

หมายถึงการเสื่อมสลาย เพื่อให้ได้ภาพผลงานที่สมบูรณ์ สามารถตอบสนองต่ออารมณ์ ความรู้สึก ให้ได้มากที่สุด

3. สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ที่แสดงออกถึงความเป็นจริงตามธรรมชาติในมุมมองของการสิ้นอายุขัย การเสื่อมสลายและการเปลี่ยนแปลง

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ซึ่งเป็นศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ได้กำหนดขอบเขตของการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ผลงานมีลักษณะเป็นจิตรกรรม 3 มิติแบบลวงตา บนพื้นที่สี่เหลี่ยม เป็นจิตรกรรมในลักษณะกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ผสมลักษณะความฝันเฟื่อง(Fantasy)

2. แสดงรูปแบบกระบวนการการค้นหากลวิธีจิตรกรรมผสมผสาน เทคนิคศิลปะคลีติกและสีน้ำมัน โดยใช้ศิลปะคลีติกผสมน้ำแล้วใช้กลวิธีทำให้เป็นคราบเป็นร่องรอยด้วยการขีดฟ็อกกี้และควบคุมทิศทางการไหลของสี นอกจากนี้ยังใช้กลวิธีในการหยดสีแล้วพับผ้าใบแคนวาสเพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงอิสระ ซึ่งมีส่วนช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และการใช้จินตนาการอันเป็นเรื่องราว ภายใต้จิตใต้สำนึกและใช้รูปแบบของการแสดงออกแบบกึ่งนามธรรม โดยใช้กลวิธีที่กล่าวมาเป็นตัวสร้างสรรค์โดยมีเนื้อหา แสดงถึงคุณค่าความจริงของธรรมชาติ สภาวะการเสื่อมสลาย การสิ้นอายุขัย และผลสุดท้ายสิ่งที่เหลือจากการสูญเสียดังที่ตัวผู้สร้างสรรค์เข้าใจ มองเห็นนั่นคือความงดงาม

3. ผลงานแสดงความเสื่อมสลายที่มีความงดงามโดยมีคุณค่าความงามภายนอกเป็นรูปของธรรมชาติ คือใบไม้ แมลง โครงสร้างของร่างกายมนุษย์ที่มีคุณค่าความงามภายใน ในเรื่องของรูปทรงการซ้ำ การซ้อนทับกันของชั้นสีซึ่งทำให้เกิดน้ำหนัก พื้นผิว ที่ทำให้เกิดรูปทรงใหม่ ในการสร้างพื้นหลังใช้วิธีการแสดงออกโดยฉับพลัน ผู้สร้างสรรค์สามารถกำหนดจุดหมายและความคุมทิศทางของการเกิดคราบ ร่องรอยได้เพียงครั้งหนึ่งเท่านั้น ผลสะท้อนที่ออกมาหลังจากสร้างร่องรอยอีกครั้งหนึ่งเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ จึงทำให้ไม่สามารถทำซ้ำครั้งที่ 2 ให้เหมือนกันกับครั้งแรกอย่างสมบูรณ์ได้

4. จำนวนผลงาน 3 ชิ้น

ชื่อผลงาน ธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย 1 ขนาด 120×170 เซนติเมตร

ชื่อผลงาน ธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย 2 ขนาด 120×165 เซนติเมตร

ชื่อผลงาน ธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย 3 ขนาด 143×200 เซนติเมตร

บทที่ 2

ข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

เมื่อโชคชะตาพัดพาความสูญเสียมาถึงตัวเรา เราไม่เคยรู้หรือทราบดีว่าจะเกิดอะไรขึ้น สิ่งแรกที่มนุษย์สัมผัสได้จากความสูญเสียก็คือความโศกเศร้าเสียใจ มันก็เปรียบเสมือนแผลสดที่ต้องการการรักษา ถ้าหากเราดูแลรักษาแผลของเราเป็นอย่างดี แผลก็จะค่อยๆ จางหาย ไม่รู้สึกเจ็บปวดอีกต่อไป แต่แผลก็อาจจะทิ้งรอยแผลเป็นไว้บ้าง เพื่อเตือนใจเราให้รู้ว่ามันเคยเกิดขึ้น

จากความสูญเสียที่ผู้สร้างสรรค์ได้รับจึงกลายเป็นจุดเริ่มต้นของความบังงาดใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะป็นพจน์ชุดนี้ ในตอนแรกความสูญเสียสร้างความสะเทือนใจให้ข้าพเจ้ารู้สึกเจ็บปวด เสียใจและเป็นทุกข์ แต่เมื่อใจเราเป็นทุกข์แล้วเราจะหาทางจัดการกับความทุกข์นั้นอย่างไร ข้าพเจ้าได้ไปอ่านเจอบทความจากอินเทอร์เน็ตของนักจิตวิทยาชาวสวิส ดอกเตอร์ อลิสเบท คับเบลอร์-รอส (Elizabeth Kubler-Ross) เป็นผู้ที่เรียบเรียงถึงขั้นตอนที่มึชื่อเรียกว่า Kubler-Ross model ไว้ในหนังสือขายดีติดอันดับในปี 1969 ชื่อ On Death and Dying โดยอธิบายพัฒนาการของอารมณ์เศร้าในผู้ป่วยระยะสุดท้าย ผู้ที่สูญเสียของหรือคนรัก และยังสามารถนำมาใช้อธิบายผู้ที่เผชิญกับความผิดหวังรูปแบบต่างๆ เช่น ตกงาน สูญเสียเสรีภาพ มีทั้งหมด 5 ระยะ ดังนี้ ระยะแรกการปฏิเสธ Denial (Shock) คือการไม่ยอมรับต่อความสูญเสียที่เกิดขึ้น ระยะที่สองอารมณ์โกรธ (Anger) เป็นปฏิกิริยาตอบสนองหลังจากพบความจริงเริ่มปรากฏ ผู้สูญเสียจะมีความเสียใจ, รู้สึกผิด, ละอายใจ, ไร้ความหวัง, ตลอดจนโกรธหรือโทษตัวเอง ระยะที่สามการต่อรอง (Bargaining) ผู้สูญเสียจะพยายามต่อรองเพราะยังไม่พร้อมที่จะสูญเสีย ทำให้วิตกกังวลสับสนคิดถึงแต่เรื่องการสูญเสียตลอดเวลา ระยะที่สี่ซึมเศร้า (Depression) จะเป็นระยะที่ผู้สูญเสียมีความเจ็บปวดมากที่สุด ผู้สูญเสียจะรู้สึกอาลัยต่อสิ่งที่สูญเสียและมีการแสดงออกโดยการถดถอย ปลีกแยกตนเอง ระยะที่ห้าการยอมรับ (Acceptance) เมื่อผ่านมาสู่ระยะแล้วผู้สูญเสียจะพบวิธีการจัดการกับการสูญเสียทำให้ความวิตกกังวลกับความสูญเสียลดลง แต่ทั้งหมดนี้ในการสูญเสียของแต่ละบุคคลอาจไม่เป็นไปตามระยะที่กล่าวมาเพราะบางคนอาจจะผ่านระยะหนึ่งไปแล้ววนกลับมาที่ระยะเดิมได้

เมื่อผู้สร้างสรรค์ได้อ่านบทความผู้สร้างสรรค์ก็ตระหนักว่าไม่เป็นอะไรหากเราจะเสียใจ เพราะเราควรให้เวลากับความรู้สึกเศร้าเสียใจของเราบ้าง เมื่อได้ศึกษาจนเข้าใจ ข้าพเจ้าก็พบว่าตนเองได้ผ่านมาจนถึงระยะที่ห้าแล้วซึ่งทำให้ข้าพเจ้าสามารถหาวิธีที่จะจัดการกับความทุกข์ที่เกิด

จากการสูญเสียและทางที่ดีที่สุดก็คือการยอมรับและเข้าใจ ซึ่งการจะเข้าใจได้นั้นเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคลว่าจะมีวิธีการรับมืออย่างไร ทั้งหมดที่กล่าวมานี้จึงกลายเป็นพลังผลักดันในการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดนี้

อิทธิพลหรือลัทธิศิลปะที่ให้แนวทางและความบันดาลใจ

ด้านแนวความคิด

อิทธิพลที่ได้รับจากทฤษฎีและปรัชญา

1. ทฤษฎีนิยมการแสดงอารมณ์ (Emotionalism Theory)

ทฤษฎีการแสดงอารมณ์มาจากแนวคิดที่ว่า จุดมุ่งหมายของศิลปะนั้น มิใช่แต่เพียงการเลียนแบบและ การใช้จินตนาการร่วมกับกับธรรมชาติ หรือเหตุการณ์เท่าที่ตามองเห็นได้เท่านั้น ศิลปินจะพยายาม ทำสิ่งที่ไม่อาจจะมองเห็นได้ตามปกติธรรมดา ให้ปรากฏเป็นสิ่งที่สามารถมองเห็นได้ด้วย สิ่งที่ไม่เคยรู้ด้วย ประสบสัมผัสตามปกติ คือ ความรู้สึกที่ซ่อนอยู่ภายในของทุกคนที่ศิลปินจะต้องแสดงออกมา ให้คนอื่นรับรู้ ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่ซ่อนเร้นอยู่ในส่วนลึกของจิตใจนั้น เป็นสภาวะเหนือเหตุผล และเป็นความรู้สึกเฉพาะตัว ซึ่งอารมณ์ทางศิลปะนั้น ต้องมีความตั้งใจในการปรุงแต่งเรื่องราวความรู้สึก ต้องมีจุดประสงค์หรือ คุณค่าอยู่ในตัว เพื่อให้เกิดความสวยงาม

ในการสร้างสรรค์งานศิลปะ ตามแนวทฤษฎีนี้ จะเน้นการแสดงออกซึ่งความรู้สึกหรืออารมณ์เป็นสำคัญ อาจจะมีการถ่ายทอดในลักษณะนามธรรม (Abstract) หรือแบบสำแดงพลังอารมณ์ (Expressionism) เป็นการถ่ายทอดที่ไม่คำนึงถึงรูปแบบ หรือกฎเกณฑ์ของธรรมชาติเลย แต่จะคำนึงถึงรูปแบบ อันเป็นลักษณะที่ตนจะต้องแก้ปัญหาให้สามารถนำมาใช้เป็นสื่อ ถ่ายทอดความรู้สึกของตนเองไปยังผู้ดู โดยมีส่วนประกอบขั้นมูลฐานและกฎเกณฑ์ทางศิลปะเป็นแนวประกอบในการสร้างงาน ด้วยเทคนิควิธี ในการสร้างสรรค์ ให้ปรากฏ เช่น สี เส้น พื้นผิว มิติ บริเวณว่าง แสงเงา และอื่น ๆ ที่มีใช้ปรากฏประกอบกันเป็นรูปของคน สัตว์ ทิวทัศน์ วัตถุ หรือรูปแบบใด ๆ ในธรรมชาติ แต่รูปแบบลักษณะนามธรรมนี้อาจลงหรือกระตุ้นความรู้สึกของผู้ดูให้เป็นรูปแบบต่าง ๆ ได้ ทั้งนี้เนื่องจากลักษณะของสี เส้น พื้นผิว แสงเงา และอื่น ๆ ที่ปรากฏ อาจสอดคล้องเข้ากับความรู้สึกนึกคิดในรูปแบบสิ่งต่าง ๆ ของผู้ดูขณะที่รับรู้ ซึ่งแท้จริงแล้ว รูปแบบการถ่ายทอดในลักษณะนามธรรม จะกระตุ้นเจ้าความรู้สึกของผู้รับรู้ให้เกิดความรู้สึกลึก ตื้น ไกล ใกล้ หยาบ ละเอียด เว้งว้าง สับสน เบิกบาน หดหู่ ฯลฯ มากกว่าจะปรากฏให้เห็นเป็นรูปแบบที่แสดงเรื่องราวของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใด ๆ

เนื่องจากการถ่ายทอดรูปแบบในลักษณะนามธรรมนี้ เกิดขึ้นจากแรงปรารถนาที่จะแสดงออก ซึ่งอารมณ์ความรู้สึกภายในของศิลปิน แล้วก็เกิดเป็นการถ่ายทอดอารมณ์ขึ้นมาเป็นผลงานศิลปะ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า คุณค่าของงานศิลปะในลักษณะนามธรรมนี้ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่ว่า ศิลปินได้แสดงสิ่งที่เขาต้องการออกมาด้วยความเข้มข้นและชัดเจนและสามารถถ่ายทอดไปสู่คนอื่นได้มากน้อยแค่ไหน ด้วยเหตุนี้ ศิลปินในลักษณะนามธรรมจะต้องคำนึงถึงพันธะที่ตนมีอยู่กับผู้ดู ต้องเป็นสิ่งที่ผู้ดูสามารถเข้าใจได้ และสามารถถ่ายทอดอารมณ์ไปยังพวกเขาได้ตามที่ตนเองต้องการให้เขารู้สึก

2. ศิลปะคือประสบการณ์ (Art as Experience)

จอห์น ดิวอี้ นักปรัชญาชาวอเมริกัน มีความเห็นว่าศิลปะคือประสบการณ์ ประสบการณ์คือการมีชีวิตสัมผัสกับสิ่งแวดล้อม การมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทำให้เรามีความคิดและอารมณ์ซึ่งเป็นประสบการณ์ เรามีประสบการณ์มากมายในชีวิตประจำวัน แต่เป็นประสบการณ์ธรรมดา ไม่เป็นแก่นสาร เราลืมมันง่าย แต่บางครั้งเรามีประสบการณ์ที่สำคัญน่าพอใจเป็นพิเศษ เราจะจำประสบการณ์นั้นได้ฝังใจ แบบนี้เรียกว่าประสบการณ์แท้ ประสบการณ์แท้มีระเบียบ มีเอกภาพ ทุกส่วนทุกตอนมีความหมายมีความสำคัญ มีอารมณ์ที่เด่นชัด มีโครงสร้างตลอดทั่วประสบการณ์นั้น เช่น ความกดดัน ความอ่อนหวานนุ่มนวล และความกลัว เป็นต้น

ประสบการณ์ของศิลปินมักน่าสนใจเป็นพิเศษ เขาสัมผัสชีวิตและเหตุการณ์ด้วยความน่าตื่นตื่นเห็นเป็นเรื่องสำคัญ จึงสามารถสื่อประสบการณ์นั้นกับผู้อื่นได้ เขาได้รับมาจากสิ่งแวดล้อม แล้วถ่ายทอดเป็นประสบการณ์ทางสุนทรียภาพแก่ผู้อื่นด้วยงานศิลปะ ศิลปะเป็นประสบการณ์พิเศษที่มีพื้นฐานจากชีวิตธรรมดาทั่วไป ศิลปินที่มีประสบการณ์แท้ในชีวิตมาก จะทำงานศิลปะได้ดี ผู้ดูที่มีประสบการณ์ในชีวิตมาก ก็รับสัมผัสศิลปะได้มากและลึกซึ้ง จุดมุ่งหมายของศิลปะในทัศนะของจอห์น ดิวอี้ ก็คือ การให้ประสบการณ์ทางสุนทรียภาพแก่ผู้ดู

อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัว

เมื่อเวลา 06.27 น. วันที่ 29 มิถุนายน 2556 เกิดเหตุระเบิดรถสับเปลี่ยนกำลังเจ้าหน้าที่ทหารเฉพาะกิจยะลา ที่ อ.กรงปินัง จ.ยะลา จริงอยู่ที่ผู้สร้างสรรค์มิได้เข้าไปอยู่ในเหตุระเบิดครั้งนั้น แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ผ่านมานี้และในครั้งนั้นก็ป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้ผู้สร้างสรรค์ต้องตระหนักถึงความสูญเสีย เพราะบิดาและคนรักของข้าพเจ้าได้อาสาสมัครไปปฏิบัติหน้าที่ที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อยู่ที่จังหวัดยะลา อ.กรงปินัง ในวันที่เกิดเหตุระเบิด ตามจริงแล้วคนรักของผู้สร้างสรรค์จะต้องกลับมาด้วยในวันนั้นแต่ด้วยเหตุที่เกิดความไม่สงบทำให้คนรักของผู้สร้างสรรค์มิได้ลาพักกลับบ้านและต้องออกลาดตระเวนไปทำการจรยุทธ์ในป่า ผู้สร้างสรรค์รู้สึกเป็นห่วงอย่างยิ่งแต่เมื่อ

ได้ทราบข่าวแต่ก็มีส่วนหนึ่งของจิตใจที่รู้สึกมีความสุขและรู้สึกว่าโชคดีถึงแม้ว่าคนรักของเราจะไป
 ในอีกที่หนึ่งที่อันตรายก็ตาม คนรักของข้าพเจ้าเล่าว่า “ในขณะที่ไปเคลียร์พื้นที่ ตรงบริเวณแห่งนั้น
 มีแต่กลิ่นคาวเลือดสีแดงอยู่ที่พื้นเต็มไปหมด เรามองไม่เห็นเพื่อนของเรา เราเห็นแต่เศษเนื้อ
 ร่างกายที่เป็นส่วนๆ” ข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึงความเศร้าเสียใจและความสูญเสีย ในนำเสียงของคนรัก
 และกลับมาคิดว่าถ้าหากในครั้งนั้นเขาได้ลาพักกลับบ้าน เขาก็คงได้เห็นหน้า พูดคุย และยิ้มให้กัน

ภาพประกอบที่ 1 อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัว ภาพเหตุการณ์ระเบิดรถสับเปลี่ยนกำลัง
 เจ้าหน้าที่ทหารเฉพาะกิจยะลา อ.กรงปินัง จ.ยะลา

ที่มา : <http://news.springnewstv.tv/>[Online], เข้าถึงเมื่อ : 2 ตุลาคม 255

ภาพประกอบที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับจากประสบการณ์ส่วนตัว ภาพเหตุระเบิดรถดับเปลี่ยนกำลัง
เจ้าหน้าที่ทหารเฉพาะกิจยะลา อ.กรงปินัง จ.ยะลา
ที่มา : <http://news.springnewstv.tv/>[Online], เข้าถึงเมื่อ : 2 ตุลาคม 255

จากปรัชญาของจอห์น ดิวอี้(John Dewey) ที่กล่าวว่า ศิลปะคือประสบการณ์(Art as Experience) ,ทฤษฎีการสร้างงานศิลปะอันได้แก่ ทฤษฎีนิยมการแสดงอารมณ์ (Emotionalism Theory) ส่งผลต่องานของผู้สร้างสรรค์ โดยมีความคิดเห็นคล้ายตามกับข้อมูลที่กล่าวมาและสรุปเป็นความเข้าใจได้ดังนี้ ว่าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนั้นควรมาจากประสบการณ์ที่ผู้สร้างสรรค์ประสบพบเจอและรู้สึกกับสิ่งสิ่งนั้นจริงๆ เป็นสิ่งที่สะท้อนจิตใจ และผู้สร้างสรรค์สามารถถ่ายทอด

สร้างงานให้ดูมีความรู้สึก โดยผลงานจะสามารถกระตุ้นให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกไปตามภาพที่แสดงออกได้ โดยแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์เริ่มจากความสะเทือนใจซึ่งเป็นเรื่องของอารมณ์ความรู้สึกที่เป็นนามธรรมและผู้สร้างสรรค์มีความต้องการถ่ายทอดผลงานออกมาเป็นรูปธรรม

ด้านรูปแบบและกลวิธีการสร้างสรรค์

อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ

ศิลปะลัทธินามธรรม (Abstractism) ศิลปะไร้รูปสัญลักษณ์

ศิลปินแสดงออกโดยการสกัดรูปทรงจากธรรมชาติให้ง่าย ปล่อยให้รูปทรงปรากฏขึ้นตามลีลาหรือกลวิธีในการแสดงออก บางครั้งก็สร้างรูปทรงให้ปรากฏขึ้นจากความคิดอันเป็นนามธรรม ศิลปินสร้างเส้น รูปทรง สี จากการใช้ญาณวิจิตร โดยไม่ต้องพึ่งเส้นรูปทรง สี จากธรรมชาติ การแสดงออกเป็นผลจากพลังจิตได้สำนึก ตามเส้นทางของจิตวิทยา กลวิธีของการแสดงออก ได้แก่ การใช้สีวาด หยด หยอด ใช้แปรงละเลง ระบายอย่างหยาบกำรันทัดดี เป็นต้น

ศิลปินลัทธินามธรรม ได้แก่ แจคสัน พอลลอค, วาสซิลี แคนดินสกี

1. ภาพผลงานจิตรกรรมชื่อ เอกนัย (Convergence) ซึ่งหมายถึง การหลอมรวมกันมาบรรจบกันเป็นเอกอันหนึ่งอันเดียวโดย แจคสัน พอลลอค (Jackson Pollock) เป็นผู้นำขบวนการเขียนภาพแนวแอบสเตรค เอ็กเพรสชันนิสม์ (Abstract-expressionism) ซึ่งเป็นการทำงานศิลปะโดยการหยด สาด หรือเทสีลงบนผ้าใบ โดยไม่ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบศิลป์ หรือแบบแผนใด ๆ แต่ปล่อยให้จิตสำนึกเป็นผู้สร้างสรรค์ผลงานศิลปะขึ้นนั้นๆ

ภาพประกอบที่ 3 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ ภาพ Jackson Pollock กำลังทำงานจิตรกรรม

ที่มา : <http://www.nga.gov/feature/pollock/sixpix.jpg>

Photographs © 1999, Estate of Hans Namuth [Online], เข้าถึงเมื่อ : 25 พฤษภาคม 2557

ภาพประกอบที่ 4 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ ชื่อภาพ เอกนัย (Convergence)

ที่มา : http://th.wikipedia.org/wiki/แจ๊คสัน_พอลล็อค[Online],

เข้าถึงเมื่อ : 15 ตุลาคม 2556

ผลงานอื่นๆ ของศิลปินแจ๊คสัน พอลล็อค

ภาพประกอบที่ 5 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ

ชื่อภาพ Rhythm No.30

ที่มา : <http://tikitakafootballcoaching.wordpress.com/2012/11/10/systems-football/>[Online], เข้าถึงเมื่อ : 18 พฤษภาคม 2557

2. ภาพผลงานจิตรกรรมชื่อ ความปิติ (Small Pleasure) โดย วาสซิลี แคนดินสกี (Wassili Kandinsky) เป็นผู้ริเริ่มศิลปะนามธรรม เขากล่าวว่าความสำคัญของจิตรกรรมอยู่ที่ความรู้สึกของสีและการจัดรูปทรง (Colour of Form) สำหรับการถ่ายทอดออกมาเป็นศิลปะนั้นแคนดินสกีคำนึงถึงหลักสองอย่าง คือความรู้สึกภายนอกและความรู้สึกภายใน

ความรู้สึกภายนอก คือ วัสดุรูปทรงและเมื่อรู้สึกต่อการเห็นรูปทรงดังกล่าวแล้วก็จะเกิดความรู้สึกภายใน สำหรับคุณค่าของรูปทรงนั้น เป็นการสร้างความกลมกลืนขึ้นด้วยสีสัน การเคลื่อนไหว สีลา จังหวะ ลักษณะผิว สัดส่วน และความเด่นชัดของภาพ เพื่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกเองเมื่อได้สัมผัสสิ่งที่ไม่อาจชี้เฉพาะไปได้ว่าเป็นอะไร ไม่เหมือนกับศิลปะแบบดั้งเดิมที่บรรยายเฉพาะเจาะจงลงไป เช่น รูปผู้หญิง ต้นไม้ สัตว์ ผลไม้ ผู้ชาย และแม้แต่พระเจ้า

ภาพประกอบที่ 6 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ ชื่อภาพ ความปิติ (Small Pleasure)

ที่มา : http://th.wikipedia.org/wiki/วาสซิลี_แคนดินสกี [Online],

เข้าถึงเมื่อ : 15 ตุลาคม 2556

ศิลปะกึ่งนามธรรม (Semi Abstract)

เป็นศิลปะที่เริ่มบิดเบือนไปจากศิลปะแบบเหมือนจริง ด้วยการตัดทอน รูปทรงของจริงให้อยู่ในรูปแบบเรียบง่าย แต่ยังมีเค้าโครงที่เหมือนจริงหลงเหลืออยู่ให้รู้ว่าเป็นรูปอะไร

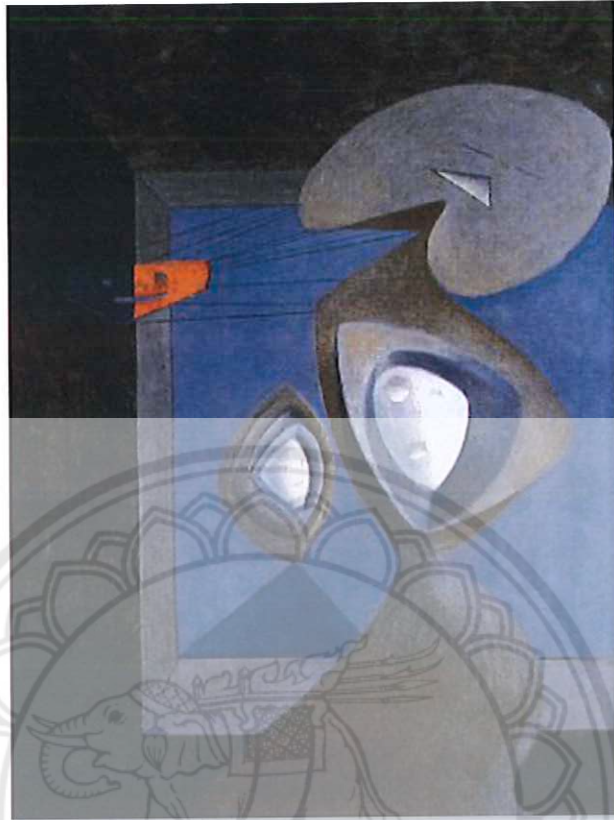
การสร้างศิลปะกึ่งนามธรรมนี้จะต้องมีจินตนาการในการสร้างสรรค์งานเพื่อให้ผลงานมีรูปแบบที่แลดูแปลก น่าสนใจ รวมทั้งให้อารมณ์และความรู้สึกไม่จำเจทั้งเนื้อเรื่องและรูปแบบจะไม่ชัดเจนเหมือนศิลปะแบบเหมือนจริง ดังนั้น ผู้ชมงานศิลปะประเภทนี้จำเป็นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในลักษณะงานแบบกึ่งนามธรรมด้วยคุณค่าของงานจะเน้นโครงสร้างองค์ประกอบสีที่แปลก น่าสนใจ ตื่นเต้น และแนวความคิดหลายด้าน หลายทางที่ผู้ชมต้องจินตนาการด้วยผลงานของศิลปินที่ทำงานในลักษณะกึ่งนามธรรม

ภาพประกอบที่ 7 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะผลงานลักษณะกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) โดยศิลปิน จูอัน มิโร อี เฟร์รา (Joan Miró i Ferrà) ชื่อภาพ The Tilled Field, (1923–1924), ที่มา : http://en.wikipedia.org/wiki/Joan_Mir%C3%B3 [Online],

เข้าถึงเมื่อ : 25 พฤษภาคม 2557

หมายเหตุ : ผลงานชิ้นนี้เป็นผลงานช่วงแรกๆ ในศิลปะลัทธิเหนือจริง ศิลปินตัดทอนรูปทรงธรรมชาติออกไป เหลือเพียงรูปสัญลักษณ์ที่อาจแทนค่าด้วยรูปทรงเรขาคณิตหรือสีที่เรียบง่ายที่ยังอาศัยรูปทรงของธรรมชาติเป็นสื่อ

ภาพประกอบที่ 8 อธิธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะผลงานลักษณะกึ่งนามธรรม (Semi Abstract)

โดยศิลปิน มักซ์ แอนสท์ (Max Ernst) ชื่อภาพ Spring in Paris, 1950.,

ที่มา : http://th.wikipedia.org/wiki/มักซ์_แอนสท์ [Online],

เข้าถึงเมื่อ : 25 พฤษภาคม 2557

หมายเหตุ : ภาพนี้ใช้กลวิธีเฉพาะตัวของเขาคือการระบายปาดเกลี่ยสีจากรอยแปรง และ การใช้เทคนิคแบบผสมผสานให้เกิดเป็นรูปร่าง ภาพฤดูใบไม้ผลิในปารีส ดูเหมือนเป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มความเป็นจริงต่อรูปแบบนามธรรม และการทำให้ผิดรูปผิดส่วน ซึ่งพบว่าเป็นลักษณะเฉพาะที่มีในงานของแอนสท์ แต่ตรงข้ามกับงานของปิกัสโซ ถึงแม้จะมีความแตกต่างกันมากมาย แต่ทั้งศิลปินทั้ง 2 ก็มีความหมายเหมือนกัน คือ ทั้งคู่ยังคงอยู่ในความเฉียบคมของเมือง ป่าคอนกรีต รูปร่างของคนมีความอ่อนโยนนุ่มนวลด้วยการใช้เส้นโค้ง มีรูปแบบค่อนข้างไปทางแนวนามธรรม แต่ยังคงไว้ซึ่งความเข้าใจที่สื่อถึงรูปคน ใบหน้าคนถูกซ่อนอยู่ช่วงกลางลำตัวคน และ ขนาดที่เล็กลงช่วงกรอบบนสี่เท้า ด้านบนซ้ายมือของภาพมีการโยงเส้นสีดำหลายเส้นระหว่างรูหน้า กากและส่วนหัวของรูปคนอาจมองดูเหมือนคนยืนอยู่ในห้องตรงช่องกรอบบนหน้าต่าง มอง

ออกไปเห็นท้องฟ้า เป็นการขัดแย้งกันระหว่างรูปร่างรูปทรงของคนประกอบกันขึ้นมาด้วยเส้นโค้ง และตารางกรอบสี่เหลี่ยมของพื้นภาพ สามารถเกิดคำถามขึ้นในใจของผู้ชมว่ารูปนั้นเป็นรูปคนหรือไม่ เพราะรูปทรงนั้นเหมือนมีชีวิต การใช้หลักการลด การตัดทอน ให้คงเหลือเฉพาะส่วนที่จำเป็น เพื่อเน้นความรู้สึกและความหมายของภาพ เป็นการใช้สื่อจากธรรมชาติแล้วพัฒนารูปร่างรูปทรงให้เป็นแบบนามธรรม นอกจากนี้ยังมีผลงานอื่นๆ ของมักซ์ แอนสท์ที่มีลักษณะแบบกึ่งนามธรรม

ชื่อภาพ They have slept in the forest too long

ชื่อภาพ Ephiphany, 1940

ชื่อภาพ L'Ange du Foyer, (1937)

ชื่อภาพ The Barbarians

ภาพประกอบที่ 9 อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะผลงานลักษณะกึ่งนามธรรม (Semi Abstract)

โดยศิลปิน มักซ์ แอนสท์ (Max Ernst)

ที่มา : <https://www.google.co.th/search?q=max+ernst> [Online],

เข้าถึงเมื่อ : 25 พฤษภาคม 2557

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

จอร์เจีย โอคีฟ (Georgia O'Keeffe) ผลงานของ จอร์เจีย โอคีฟ เธอได้รับอิทธิพลของ ศิลปะก้าวหน้าจาก อาร์เทอร์ เวสลีย์ โดว์ อาจารย์พิเศษในท้องถิ่นของ อัลลอน เบเมนต์ ทำให้เธอ ได้เรียนรู้ในเรื่องการขบเน้นชิ้นงานศิลปะโดยการสร้างสรรค์สัญลักษณ์แบบแอบสแตรกต์ ด้วยเส้น สาย สี สัน พื้นผิว การทำซ้ำๆ และการสร้างสัดส่วนที่ตอบรับกัน บทเรียนครั้งนั้นประทับใจจอร์เจีย โอคีฟเป็นอย่างมาก ผลงานของเธอสร้างความตื่นตะลึงด้วยภาพระยะใกล้ขนาดใหญ่ เช่น ภาพวาดกระดูกสัตว์ และภาพทิวทัศน์ ที่สื่อความหมายในเชิงแอบสแตรกต์ และภาพวาดรูปดอกไม้ ขนาดใหญ่ มักสื่ออารมณ์ความรู้สึกที่มีไข่เพียงรูปดอกไม้ธรรมดา แต่คล้ายว่าเป็นการถ่ายทอด ภาพประหนึ่งอวัยวะเพศหญิงไว้ในนั้น

ภาพประกอบที่ 10 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ที่มา : <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=poyalindiary&month=02-2011&date=06&group=1&gblog=37> [Online], เข้าถึงเมื่อ : 15 ตุลาคม 2556

ภาพประกอบที่ 11 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ที่มา : <http://www.bloggang.com/viewdiary.php?id=poyalindiary&month=02-2011&date=06&group=1&gblog=37> [Online], เข้าถึงเมื่อ : 15 ตุลาคม 2556

ศิลปะในลัทธินามธรรม กึ่งนามธรรมและศิลปินจอร์เจีย โอคีฟ ได้ส่งผลต่อตัวผลงานของผู้สร้างสรรค์ทั้งในด้านแนวความคิดและกลวิธีในการสร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ใช้รูปทรงจากธรรมชาติ ได้แก่ รูปทรงของ ดอกไม้ ใบไม้ แมลง และโครงสร้างของมนุษย์ โดยมีกลวิธีการสร้างพื้นหลังและทำพื้นผิว ด้วยการหยดสี การพับ การทอสีแล้วควบคุมทิศทางในการไหลของสีให้เกิดเป็นรูปทรงอิสระ และในผลงานผู้สร้างสรรค์ได้นำเอารูปทรงจากธรรมชาติมาทำการตัดทอนรูปทรงจากของจริงในธรรมชาติโดยเน้นที่การทับซ้อนกันของสีเพื่อสร้างให้เกิดน้ำหนักเกิดมิติที่ซ้อนทับกันและเกิดรูปทรงที่แปลกใหม่ที่สร้างจินตนาการที่สามารถแสดงอารมณ์ความหมายของผลงาน

บทที่ 3

ขั้นตอนการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

จากแรงบันดาลใจและแนวความคิดสร้างสรรค์ที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นในบทนำและบทที่ 2 ผู้สร้างสรรค์จึงได้ค้นหาแนวทางกลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม รูปแบบที่นำเสนอเป็นลักษณะกึ่งนามธรรม 2 มิติ แบบลวงตา โดยผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งขั้นตอนกระบวนการของการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล
2. ขั้นตอนการรวบรวมความคิด ประมวลความคิด และการจัดทำภาพแบบร่าง
3. ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล

ผู้สร้างสรรค์มีความเชื่อว่าประสบการณ์นั้นมีความสำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ดั้งที่นักปรัชญาชาวอเมริกัน นามว่า จอห์น ดิวอี้ มีความเห็นว่าศิลปะก็คือประสบการณ์ เป็นการให้ประสบการณ์ทางสุนทรีย์ภาพแก่ผู้ดู ผู้สร้างสรรค์จึงได้แรงบันดาลใจมาจากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์อาศัยรูปทรงของธรรมชาติ ได้แก่ ใบไม้ แมลง โครงสร้างของมนุษย์ เพื่อสื่อความหมายถึงความจริงของธรรมชาติกับความเสื่อมสลาย โดยผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาเรื่องราวของใบไม้ แมลง และโครงสร้างของมนุษย์ และเลือกใช้รูปทรงในธรรมชาติเพื่อเป็นสื่อในการแสดงออก ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้ทำการศึกษาค้นคว้าทั้งจากของจริงและภาพข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต โดยผู้สร้างสรรค์ได้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดเป็นข้อมูลภาพและข้อมูลที่เป็นวัตถุของจริงซึ่งมีความสำคัญอย่างมากในกระบวนการการสร้างสรรค์

ขั้นตอนการรวบรวมความคิด การวิเคราะห์ ประมวลความคิด และการจัดทำภาพแบบร่าง

ผู้สร้างสรรค์ได้นำข้อมูลจากการศึกษามาประมวลผลและกำหนดรูปแบบของผลงาน รูปแบบในการสร้างสรรค์เป็นการรวมเอาทัศนธาตุซึ่งเป็นองค์ประกอบของศิลปะมาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดสาระของผลงานที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการนำเสนอ อันประกอบไปด้วย เนื้อหา และ รูปทรง

เนื้อหา คือเรื่องราว จะมีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งเนื้อหาที่ถ่ายทอดออกมา นั้นสามารถตีความออกไปได้หลากหลายขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร เช่น ความต่างของเพศ วัย ประสบการณ์ ความรู้ ทัศนคติ เป็นต้น เนื้อหาอาจแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ เนื้อหาภายใน กับ เนื้อหาภายนอก เนื้อหาภายในเป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ เป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรงซึ่งเป็นรูปแบบของการแสดงออกเฉพาะของผู้สร้างสรรค์ ส่วนเนื้อหาภายนอกจะมีเฉพาะในศิลปะแบบรูปธรรมที่มีเรื่อง เช่น เป็นคน สัตว์ วัตถุ สิ่งของ

ซึ่งในผลงานของผู้สร้างสรรค์จะเน้นเนื้อหาผสมเรื่องที่เป็นผลจากการผสมผสานระหว่างจินตนาการของผู้สร้างสรรค์กับรูปลักษณะของเรื่อง โดยมีความคิดเรื่องจาก รูปทรงอิสระ (free form) ที่เกิดจากการพับ การหยด การราดสี แล้วใช้รูปทรงอิสระที่เกิดจากการใช้เทคนิคมาใช้เป็นสิ่งที่ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดจินตนาการและนำมาผสมผสานกับรูปทรงธรรมชาติ (organic form) คือ ปีกแมลง ใบไม้ที่ผูกพัน และโครงสร้างของมนุษย์ เพื่อต้องการสื่อถึงแนวเรื่องที่เป็นสภาวะของการเสื่อมสลายในธรรมชาติ

รูปทรง คือสิ่งที่มองเห็นได้ในทัศนศิลป์ที่สร้างขึ้นด้วยการประสานกันของทัศนธาตุอย่างมีเอกภาพ ซึ่งแบ่งออกเป็นส่วนประกอบทางรูป ได้แก่ ทัศนธาตุ และส่วนประกอบทางวัสดุ ก็คือ วัสดุและวิธีการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ในส่วนประกอบทางรูปทรงในผลงานของผู้สร้างสรรค์ คือ ทัศนธาตุ ได้แก่ สี น้ำหนัก พื้นผิว ที่ว่าง เส้น

ทัศนธาตุ คือ สื่อทางสุนทรียภาพที่ผู้สร้างสรรค์นำมาประกอบกันเป็นรูปทรงเพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่อง อันได้แก่ จุด เส้น น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงเงา ที่ว่าง สี ลักษณะพื้นผิว ทัศนธาตุที่ผู้สร้างสรรค์ใช้ในผลงานมีดังนี้

1. สี หมายถึง แสงที่มากกระทบวัตถุแล้วสะท้อนเข้าตาเรา ทำให้เห็นเป็นสีต่างๆ การที่เรามองเห็นวัตถุเป็นสีใดๆ ได้ เพราะวัตถุนั้นดูดแสงสีอื่น สะท้อนแต่สีของมันเอง เช่น

วัตถุสีแดง เมื่อมีแสงส่องกระทบ ก็จะดูดทุกสีและสะท้อนแต่สีแดง ทำให้เรามองเห็นเป็นสีแดง ซึ่งลักษณะกระทบต่อสายตาให้เห็นเป็นสีนั้นมีผลถึงจิตวิทยา คือมีอำนาจให้เกิดความเข้มของแสงที่กระตุ้นอารมณ์ และความรู้สึกได้ การที่ได้เห็นสีจากสายตา สายตาจะส่งความรู้สึกไปยังสมองทำให้เกิดความรู้สึกต่างๆ ตาม อิทธิพลของสี เช่น สดชื่น เกรี้ยวร้อน เยือกเย็น หรือตื่นเต้น และในผลงานจิตรกรรม สีจึงจัดเป็นทัศนธาตุที่มีบทบาทสำคัญมากที่สุด ซึ่งหน้าที่ของสีในผลงานงานของผู้สร้างสรรค์คือ สร้างความแตกต่างระหว่างรูปทรงกับพื้นที่ว่าง และใช้สีทำให้เกิดการทับซ้อนกันเป็นตัวสร้างน้ำหนักทำให้ภาพเกิดมิติ และ บริเวณที่สีตัดกันส่งผลทำให้เกิดจุดเด่นของภาพ

ภาพประกอบที่ 1

ชื่อภาพ	ธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย 1
เทคนิค	Acrylics & Oil paints on canvas
ขนาด	120 × 170 เซนติเมตร

ในผลงานผู้สร้างสรรค์ที่นำเสนอนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ให้ความสำคัญกับหลักจิตวิทยาของสีที่มีผลต่ออารมณ์และความรู้สึกด้วย วรรณะของสีภาพรวมของผลงานเป็นสีวรรณะเย็น ซึ่งจะไม่ให้ความรู้สึกถึงความรุนแรง ร่ำร้อน แต่ผู้สร้างสรรค์ใช้โทนสีม่วงจะให้ความรู้สึกถึงความซอมนุ่ม แสดงออกถึงอารมณ์หลากหลายทั้งความรัก ความเศร้า ความผิดหวัง ความสงบ และโทนสีน้ำตาล เป็นสีสัญลักษณ์แห่งความรุ่งโรยเปรียบเสมือนต้นไม้ใบร่วงหล่นเมื่อถึงอายุขัย เป็นสีที่ให้ความหมายดูเหมือนความเป็นธรรมชาติ ผู้สร้างสรรค์จึงนำองค์ประกอบทั้งหมดนี้มาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของผู้สร้างสรรค์

2. น้ำหนัก คือ ความอ่อนแก่ของบริเวณที่ถูกแสงสว่างและบริเวณที่เป็นเงาของวัตถุ ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ใช้น้ำหนักของสีที่มีความโปร่งใสทับซ้อนกันสร้างให้เกิดค่าน้ำหนักแสงเงาในภาพ ซึ่งส่งผลให้เกิดปริมาตรของรูปทรง สร้างมิติลวงตาในภาพทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างรูปทรงกับพื้นที่ว่าง นอกจากนี้น้ำหนักก็ยังช่วยให้ภาพเกิดความกลมกลืนประสานกันในภาพ

ภาพประกอบที่ 2

ชื่อภาพ	ธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย 3
เทคนิค	Acrylics & Oil paints on canvas
ขนาด	143 × 200 เซนติเมตร

3. **พื้นผิว** คือ พื้นผิวของสิ่งต่างๆ เมื่อสัมผัสจับต้องหรือมองเห็นแล้วรู้สึกได้ว่า ละเอียด มัน ขรุขระ เป็นต้น ในงานของผู้สร้างสรรค์ใช้กลวิธีการหยดสี การพับ การระบายแบบที่รอยฝีแปรงโดยใช้เนื้อสีสร้างพื้นผิวเป็นสำคัญแลดูแล้วมีลักษณะลวงตาขึ้นมา

4. **ที่ว่าง** ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจากน้ำหนักสีเป็นที่ว่างแบบ 2 มิติ ที่มีความกว้างความยาว ที่ว่างให้หลังการเคลื่อนไหวภายในภาพเป็นไปตามน้ำหนักอ่อนแก่ของสีและความคมชัดของเส้นรูปทรง ทำให้เกิดระยะหน้า-หลัง ดูแล้วมีความรู้สึกเสมือนว่ามีอากาศไหลเลื่อนผ่านรูปทรงภายในภาพทำให้ภาพดูไม่อึดอัดจนเกินไป

5. **เส้น** คือ จุดที่ต่อเนื่องนี้เป็นความยาว ทำหน้าที่เป็นขอบเขตของที่ว่าง ขอบเขตของรูปทรง ขอบเขตของน้ำหนัก ขอบเขตของสี เส้นแบ่งออกเป็นเส้นโครงสร้างและเส้นคาสิกราฟิค ผลงานของผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นโครงสร้าง เป็นเส้นที่มองไม่เห็นด้วยตา หากแต่เป็นเส้นที่เกิดในจิตนาการ โดยมีเส้นโครงสร้างที่แบ่งดุลยภาพ คือน้ำหนักของภาพทั้งสองข้างมีการถ่วงดุลแบบเหมือนกันของสองฝั่ง เป็นดุลยภาพแบบสมมาตร และมีเส้นโครงสร้างของรูปทรงอื่นๆ ที่มีทิศทางขัดแย้งกันกระจายออกแต่ทั้งหมดก็ถูกประสานเข้าด้วยกันการซ้ำและค่าน้ำหนักของสีในระดับที่แตกต่างกัน

รูปทรงในส่วนประกอบทางวัสดุ แบ่งออกเป็น วัสดุ และ วิธีการ

1. วัสดุ อุปกรณ์ ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ใช้วัสดุคือ สีอะครีลิค สีน้ำมัน น้ำมันลินสีด สีผสมสีควิน พู่กัน พ็อกกี้ กระถังน้ำ ไม้เรียวผสม และ ผ้าแคนวาสซึ่งบนกรอบไม้สีเหลี่ยม

1.1 สี ผู้สร้างสรรค์ใช้สีอะครีลิคและสีน้ำมัน เพราะสีอะครีลิค เป็นสีที่มีส่วนผสมของสารพลาสติกโพลีเมอร์ (Polymer) จำพวก อะครีลิค (Acrylic) หรือ ไวนิล (Vinyl) เวลาใช้สามารถนำมาผสมกับน้ำ ใช้งานได้เหมือนกับสีน้ำและสีน้ำมัน มีทั้งแบบโปร่งแสง และทึบแสง และสีอะครีลิคแห้งเร็ว จึงเหมาะแก่การนำมาใช้สร้างพื้นผิวในงานของผู้สร้างสรรค์ เมื่อแห้งแล้วจะมีคุณสมบัติกันน้ำได้และเป็นสีที่ติดแน่น คงทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศ สามารถเก็บไว้ได้นาน ในส่วนของสีน้ำมันผู้สร้างสรรค์นำมาใช้ในขั้นตอนที่เริ่มเก็บรายละเอียดของผลงานเนื่องจากสีน้ำมันแห้งช้าจึงทำให้สามารถเกลี่ยสีให้มีความเรียบเนียนได้ และคุณสมบัติของสีน้ำมันมีความโปร่งใสซึ่งเหมาะแก่ผลงานของผู้สร้างสรรค์อย่างยิ่งเพราะหัวใจหลักในผลงานของผู้สร้างสรรค์คือ

การสร้างน้ำหนักทับซ้อนกันของสี ความโปร่งใสของสีน้ำมันจึงทำให้สามารถระบายสีในลักษณะ
บางๆ เป็นชั้นๆ ซ้อนทับกันได้อย่างดีโดยที่ชั้นสีที่ระบายทับลงไปจะไม่ทับหรือทำลายกลวิธีเทคนิคที่
ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างไว้ในขั้นตอนแรก

ภาพประกอบที่ 3 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์(สีอะครีลิค)

ภาพประกอบที่ 4 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์(สีน้ำมัน)

1.2 น้ำมันลินสีด (Linseed oil) เป็นสีผสมสีน้ำมันที่นิยมกันมานานได้รับความนิยมนมากที่สุดช่วยให้สีเงาใส เพิ่มความเป็นมันและความโปร่งใสของสี ใช้ผสมกับน้ำมัน
สารละลาย ความข้นของสีและช่วงเวลาการแห้งของน้ำมันลินสีดแตกต่างกันไปตามกระบวนการ
ระบายสีน้ำมัน

ภาพประกอบที่ 5 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

1.3 สีผสมลิควิน (Liquin) ใช้เป็นสีผสมสีน้ำมันช่วยให้สีแห้งเร็ว โปร่งใส ช่วยให้สีน้ำมันแห้งเร็วและเป็นมันน้อยกว่า

ภาพประกอบที่ 6 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

1.4 พู่กันแบ่งออกเป็นพู่กันสีน้ำมันและพู่กันสีอะครีลิค

พู่กันสีน้ำมัน พู่กันสีน้ำมันที่ดีควรมีลักษณะขนพู่กันที่แข็ง

เพราะต้องสามารถรองรับ และทนต่อความหนา ความหนักของสีและมีเดียมต่างๆของสีน้ำมันได้ พร้อมทั้งต้องมีแรงสปริงตัว คืบกลับเข้าที่เดิมได้ดี ทำจากขนสัตว์ ขนหมู (Hog Bristles)

ภาพประกอบที่ 7 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

พู่กันสีอะครีลิค ลักษณะของพู่กันสีอะครีลิค จึงไม่แตกต่างจากพู่กันของสีน้ำมันเท่าไร และโดยทั่วไปมีการนำเอาสีอะครีลิคมาใช้ในรูปแบบของ สีน้ำมัน พู่กันสีอะครีลิคจึงต้องมีลักษณะ และคุณสมบัติใกล้เคียงกับพู่กันสีน้ำมัน แต่เนื่องจากสีอะครีลิค เป็นสารเคมีที่มีฤทธิ์ต่อการกัดขนพู่กันสูง ฉะนั้นพู่กันของสีอะครีลิคที่ดีจะต้องเป็นขนสังเคราะห์

ภาพประกอบที่ 8 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

สำนักหอสมุด

1.5 ฟ็อกกี้ หรือกระบอกฉีดน้ำ ผู้สร้างสรรค์ในการสร้างพื้นหลังโดนใช้ฟ็อกกี้
ฉีดน้ำลงบนสีอะครีลิคเพื่อให้เกิดเทคนิคให้มีความฟุ้งกระจาย

๕ - มี.ค. ๒๕๕๘

i.6923500

ภาพประกอบที่ ๑ วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

1.6 กระถางน้ำ

ภาพประกอบที่ 10 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

1.7 ไดร์เป่าผม ใช้สำหรับเป่าสีให้แห้ง และความร้อนจากไดร์เป่าผมจะช่วย
ทำให้สีแห้งเร็วตามความต้องการ

ภาพประกอบที่ 11 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

1.8 ผ้าใบแคนวาส ใช้สำหรับวาดรูป

ภาพประกอบที่ 12 วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

2. วิธีการ ผู้สร้างสรรค้ใช้กลวิธีการสร้างสรรค้มีดังนี้

ขั้นตอนในการทำภาพแบบร่าง มีการทำภาพแบบร่างโดยการพัฒนามาจากผลงานช่วงก่อนศิลปนิพนธ์มาเป็นลำดับ โดยอาจารย์แนะนำในเรื่องของเทคนิคและการทำงานที่จะทำให้เราสามารถทำงานได้ง่ายและไวขึ้น

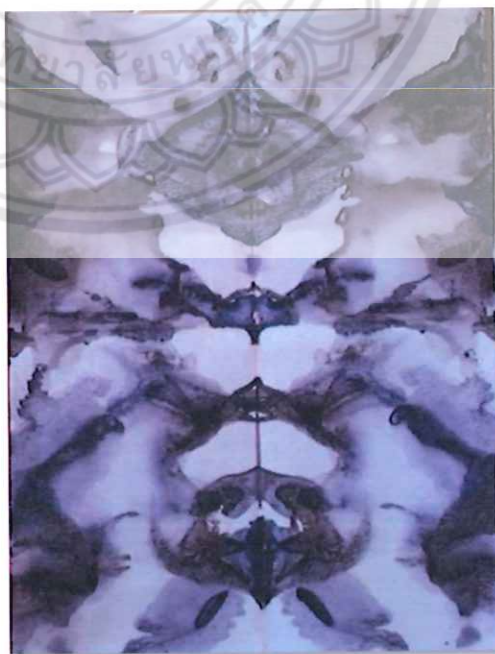
1. เริ่มจากการทำพื้นหลังด้วยเทคนิคการพับ การหยดสี การราดสี ให้เป็นรูปทรงอิสระ โดยใช้สีอะคริลิคผสมน้ำให้สีมีลักษณะค่อนข้างเหลวเพื่อให้เกิดความบางของสีที่จะสามารถพับหรือทำให้ไหลได้ แล้วค่อยๆ รอให้แห้งไปที่ละชั้นเพื่อให้เกิดการทับซ้อนกันของค่าน้ำหนักสี

1.

2.

3.

ภาพประกอบที่ 13 ภาพแบบร่างขั้นที่ 1 ขั้นที่ 2 และขั้นที่ 3

2. การระบายสีเพื่อคัดขึ้นมาเป็นรูปทรงใบไม้ฝูง ปีกของผีเสื้อ สีส้มถึงธรรมชาติการเสื่อมสลาย เพื่อให้การทำภาพแบบร่างให้มีความรวดเร็ว จึงใช้กลวิธีเทคนิคตัดต่อในโปรแกรม Photoshop ช่วยพัฒนาภาพแบบร่าง

ภาพแบบร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพแบบร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพแบบร่างผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ภาพประกอบที่ 14 ภาพแบบร่างผลงานศิลปะนิพนธ์

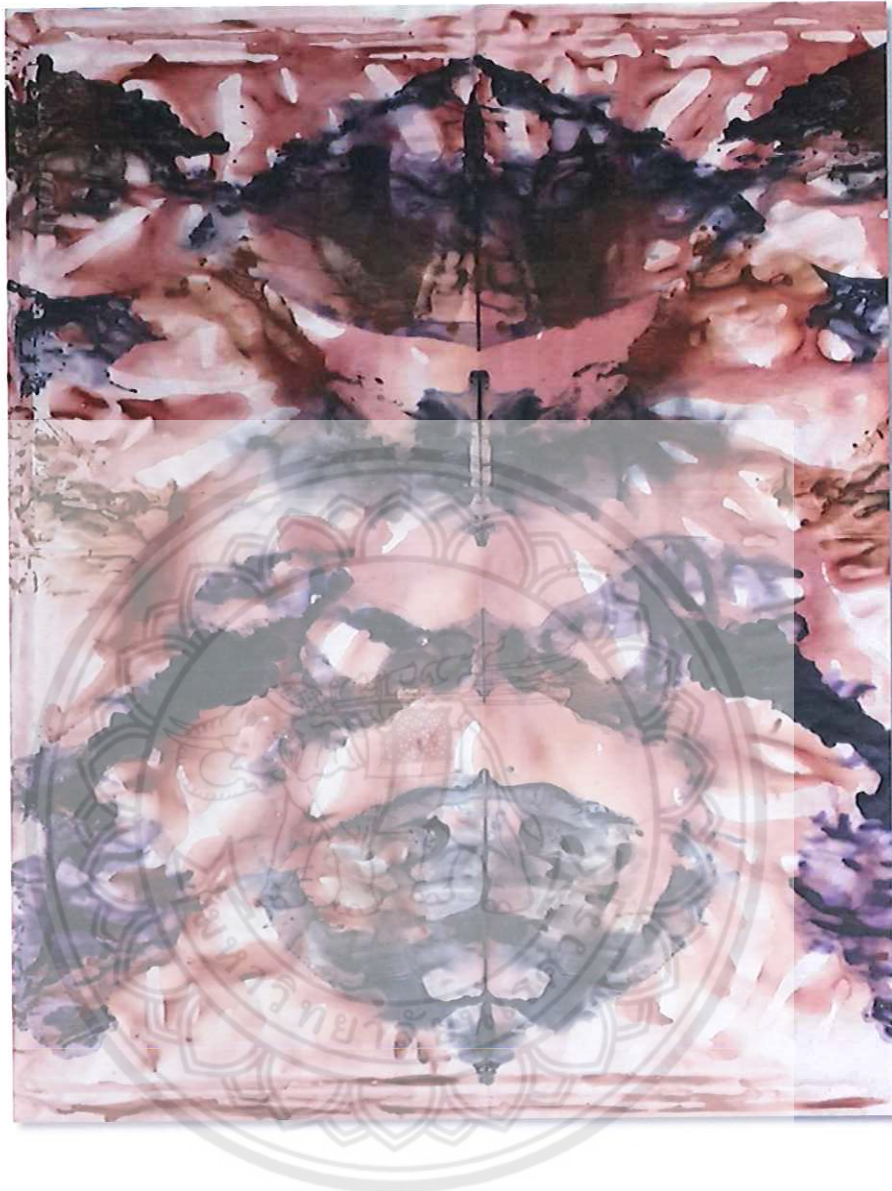
ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

จากการนำภาพแบบร่างไปปรึกษาอาจารย์ก็ได้คำแนะนำและนำมาปรับใช้ในผลงานจริง

1. โดยการขึ้นรูปทรงอิสระด้วยกลวิธีการพับ การหยดสี การเทราดสี โดยใช้สีอะคริลิคผสมน้ำ ให้สีมีลักษณะค่อนข้างเหลว ในการพับแต่ละครั้งจำเป็นจะต้องรอให้สีแห้งเสียก่อนเพื่อที่เวลาพับจะได้ชั้นสีที่บางซ้อนทับกัน และเมื่อผู้สร้างสรรค์ต้องการให้สีเกิดความฟุ้งกระจายตัวซึมซ่านออกไป ก็จะใช้พู่กันที่จืดน้ำและควบคุมการฟุ้งกระจายของสีเหล่านั้น

ภาพประกอบที่ 15 ขั้นตอนการรองพื้นผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 16 ขั้นตอนการรองพื้นผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 17 ขั้นตอนการรองพื้นผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 3

2. หลังจากทีรองพื้นด้วยสีอะคริลิคได้เป็นที่พอใจเสร็จเรียบร้อยแล้ว ในขั้นตอนเก็บรายละเอียดผู้สร้างสรรค์นั้นใช้สีน้ำมันเขียนเพื่อคัดรายละเอียดในส่วนที่ต้องการขึ้นมาโดยใช้เนื้อสีบางๆ เพื่อให้เกิดการทับซ้อนกันด้วยชั้นของสีแลดูลึกลับซ่อนเร้น

ขั้นตอนการเขียนคัดรายละเอียด

ผลงานสมบูรณ์

ภาพประกอบที่ 18 ขั้นตอนการสร้างผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ขั้นตอนการเขียนคัทรายละเอียด

ผลงานสมบูรณ์

ภาพประกอบที่ 19 ขั้นตอนการสร้างผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ขั้นตอนการเขียนคัดรายละเอียด

ผลงานสมบูรณ์

ภาพประกอบที่ 20 ขั้นตอนการสร้างผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3

สรุปปัญหาและอุปสรรคจากการทำงานพบปัญหา ดังนี้

1. เนื่องจากผ้าแคนวาสมีความอ่อนนุ่มเมื่อขยายผลงานมีขนาดใหญ่ขึ้นทำให้มีปัญหาในการพับ จึงลำบากสำหรับการทำงานคนเดียว อาจแก้ปัญหาด้วยการหาคนช่วยในการขึ้นเทคนิคหรือทำชิ้นเล็กแต่ทำจำนวนมาก
2. ในกลวิธีการทำงานแต่ละครั้งมีความจำเป็นที่จะต้องผสมสีอะครีลิคไว้ในปริมาณมากเพื่อให้สะดวกและเพียงพอต่อการใช้งาน เมื่อผสมทิ้งไว้จะพบปัญหาคือมีเชื้อราเกิดขึ้น ซึ่งทำให้ต้องทิ้งสีที่ผสมเตรียมไว้
3. ในการขึ้นพื้นหลังด้วยกลวิธีให้เกิดรูปทรงอิสระ จึงมีความยากในการควบคุมทิศทางการไหลของสี สามารถแก้ไขด้วยการทดลองทำกลวิธีในการสร้างพื้นหลังในที่อื่นก่อนเพื่อให้เกิดความชำนาญ ก่อนที่จะทำลงบนผลงานจริง

จากการปฏิบัติงานทำให้เราได้เจอปัญหาหลายอย่างที่เกิดในตอนปฏิบัติงานจึงทำให้เราได้เรียนรู้และรู้จักแก้ปัญหาที่เกิดเฉพาะหน้าแม้ว่าเราจะวางแผนไว้แล้ว และการจัดทำเล่มศิลปนิพนธ์ในบทที่ 3 นี้ ก็ช่วยทำให้ผู้สร้างสรรค์มีการคิดอย่างเป็นระบบและมีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนเมื่อเจอปัญหาก็สามารถนำมาปรับปรุงแก้ไขหรือจะพัฒนาผลงานในขั้นต่อไปได้มากยิ่งขึ้น

บทที่ 4

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

ก่อนที่จะมาเป็นผลงานศิลปะนิพนธ์ดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้มีการทดลองสร้างสรรค์ ค้นคว้า หากวิถีที่หลากหลายในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยเน้นให้กลวิธีสามารถตอบรับกับแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์ ซึ่งในช่วงแรกมีความไม่ชัดเจนในเรื่องของกลวิธี การทำงาน กระบวนการการคิดในการทำงานมีปัญหาที่เกิดจากความไม่ชัดเจนของแนวความคิดและกลวิธีในการสร้างสรรค์และการพัฒนาตัวชิ้นงานในขั้นต่อไป ซึ่งเหล่านี้ผู้สร้างสรรค์ต้องคอยจัดการและแก้ไขอยู่ตลอดเวลาในการศึกษาดังกล่าวผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งออกเป็นช่วงเวลาดังต่อไปนี้ คือ

1. การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 1 ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

ชื่อภาพ สภาวะความเสื่อมสลาย 1

กลวิธี Acrylics & Oil paints on canvas

ขนาด 80 × 100 เซนติเมตร

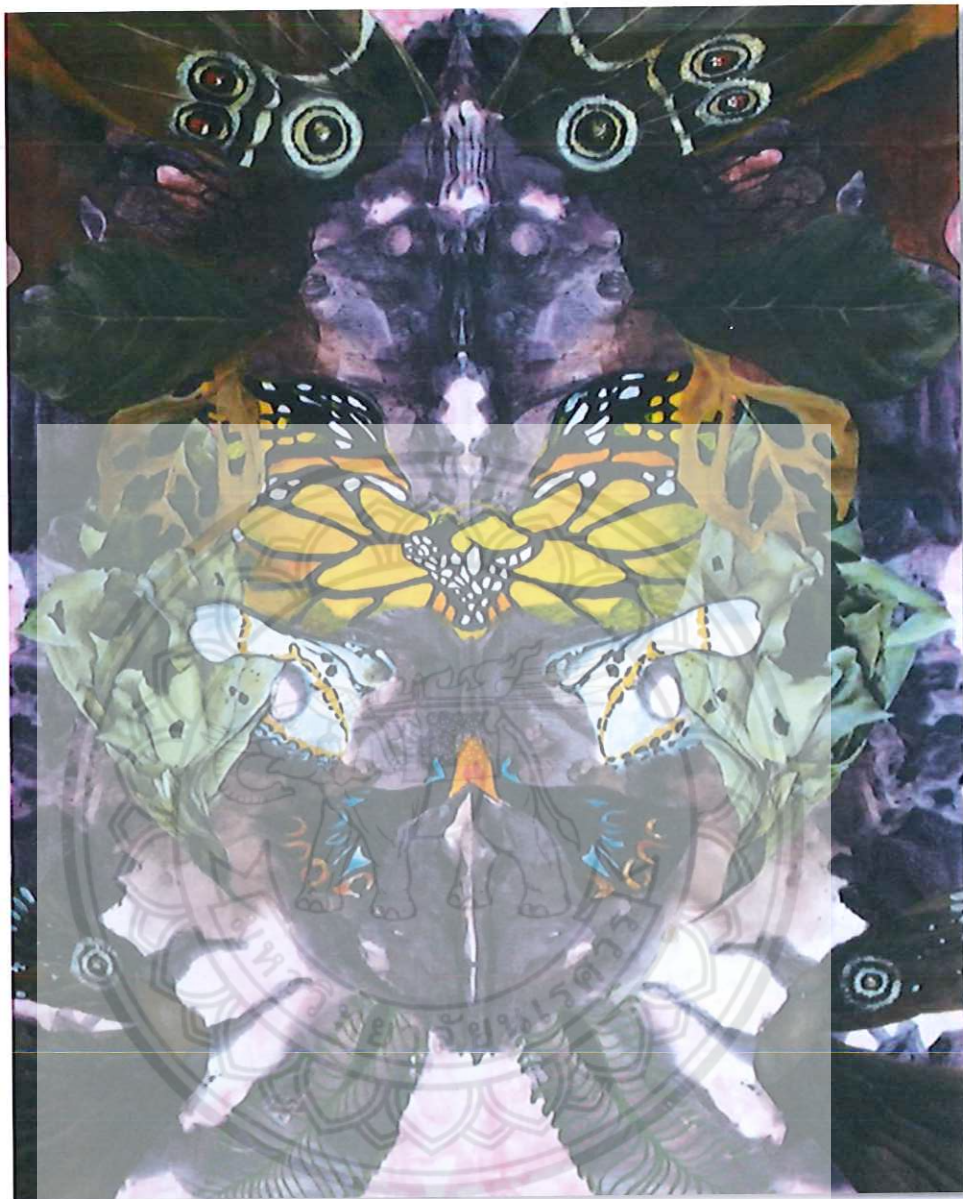

ภาพประกอบที่ 2 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

ชื่อภาพ สภาวะความเสื่อมสลาย 2

กลวิธี Acrylics & Oil paints on canvas

ขนาด 70 × 140 เซนติเมตร

ภาพประกอบที่ 3 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์

ชื่อภาพ สภาวะความเสื่อมสลาย 3

กลวิธี Acrylics & Oil paints on canvas

ขนาด 135 × 102 เซนติเมตร

ภาพประกอบที่ 4 ผลงานก่อนศิลปินพนธ์

ชื่อภาพ สภาวะความเสื่อมสลาย 4

กลวิธี Acrylics & Oil paints on canvas

ขนาด 80 × 100 เซนติเมตร

ภาพประกอบที่ 5 ผลงานก่อนศิลปินนิพนธ์

ชื่อภาพ สภาวะความเสื่อมสลาย 5

กลวิธี Acrylics & Oil paints on canvas

ขนาด 80 × 100 เซนติเมตร

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรค์ก่อนศิลปนิพนธ์ แบ่งออกเป็นประเด็นได้แก่ ส่วนที่เป็นเนื้อหา ส่วนที่เป็นรูปทรง และหลักการจัดองค์ประกอบ

ส่วนเนื้อหา

1.1 เรื่อง ผู้สร้างสรรค์ได้เรื่องหรือจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ผลงานมาจากประสบการณ์ส่วนตัว เป็นเหตุการณ์ที่สะท้อนจิตใจถึงความสูญเสีย

1.2 แนวเรื่อง ผู้สร้างสรรค์ได้นำเรื่องราวของธรรมะ คือ ธรรมดา ธรรมชาติ ความไม่เที่ยง การเสื่อมสลาย มาสร้างสรรค์ถ่ายทอดออกมาเป็นผลงาน โดยมีการใช้สัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายของความเสื่อมสลาย คือ ใช้ธรรมชาติได้แก่ ใบไม้ที่ผุพังและ ปีกของผีเสื้อเพราะผีเสื้อเป็นสัตว์ที่สวยงาม แต่มีอายุขัยเพียงแค่ 2-3 วันหรือมากที่สุด 1-2 สัปดาห์

1.3 เนื้อหา ผู้สร้างสรรค์แบ่งออกเป็น เนื้อหาภายนอกและเนื้อหาภายใน

ก. เนื้อหาภายนอก ผลงานของผู้สร้างสรรค์เป็นผลงานลักษณะกึ่งนามธรรมโดยใช้รูปทรงของใบไม้และปีกผีเสื้อ เพื่อใช้เป็นสัญลักษณ์สื่อความหมายแทนธรรมชาติ

ข. เนื้อหาภายใน ผู้สร้างสรรค์ใช้ทัศนธาตุได้แก่ สี น้ำหนัก พื้นผิว ที่ว่าง และเส้น ซึ่งทัศนธาตุเหล่านี้จะเป็นส่วนประกอบที่ทำให้ผลงานเกิดเอกภาพและความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ส่วนรูปทรง

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชื่อ สภาวะความเสื่อมสลาย ได้ใช้กลวิธีการหยดสีลงบนผ้าใบแล้วปล่อยให้เกิดร่องรอยต่างๆ ซึ่งเป็นรูปทรงอิสระในการสร้างพื้นหลังเพื่อให้เกิดจินตนาการในการใช้รูปทรงของใบไม้และผีเสื้อซึ่งเป็นรูปทรงธรรมชาติ จากนั้นจึงค่อยๆ ระบายสีตัดเป็นรูปทรงขึ้นมา

ทัศนธาตุ จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชื่อ สภาวะความเสื่อมสลาย ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถเห็นจริงในผลงานได้ดังนี้

1.1 สีและน้ำหนัก ผู้สร้างสรรค์ใช้สีน้ำมึนมาสร้างน้ำหนักแสงเงาและบรรยากาศของภาพ โดยใช้สีวรรณะเย็น 80 เปอร์เซ็นต์ และใช้สีวรรณะอุ่น 20 เปอร์เซ็นต์ ในการเลือกใช้สีเช่นนี้ ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้สีที่แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับอารมณ์ตามหลักจิตวิทยาของสี ที่มีผลต่ออารมณ์ความรู้สึกแสดงถึงธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย ได้แก่

สีเขียว

แสดงถึงความเป็นธรรมชาติ

สีน้ำตาล

แสดงถึงความร่วงโรยเปรียบเสมือนต้นไม้มีใบร่วง

หล่นเมื่อถึงอายุขัย เป็นสีที่ให้ความหมายถึงธรรมชาติ

สีม่วง

แสดงถึงความรู้สึกซ่อนเร้น แสดงออกถึงอารมณ์
หลากหลายทั้งความรัก ความเศร้า ความผิดหวัง
ความสงบ

โดยผู้สร้างสรรค์จะแบ่งวิเคราะห์การใช้สีออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่ทำด้วยกลวิธีการหยดสีแล้วพับ
กับส่วนที่ระบายสีคัดขึ้นมาเป็นรูปทรง

ก. ส่วนที่ทำด้วยกลวิธีการหยดสีแล้วพับ ผู้สร้างสรรค์ใช้สีเอกรงค์ คือใช้สีม่วงเป็นสีแท้ที่มี
ความสดเป็นจุดเด่นและลดหลั่นค่าน้ำหนักของสีม่วงลงเพื่อเป็นตัวทำให้พื้นหลังมี
ความประสานกลมกลืน

ข. ส่วนที่ระบายสีคัดขึ้นมาเป็นรูปทรง ผู้สร้างสรรค์ใช้สีคู่ตรงข้ามระบายคัดขึ้นมาเพื่อ
สร้างจุดเด่นของผลงานโดยใช้สีเหลืองตัดกับสีม่วงซึ่งเป็นสีคู่ตรงข้ามกันอย่างแท้จริง

กล่าวโดยสรุปคือผู้สร้างสรรค์ใช้สีในการสร้างรูปทรงกับพื้นที่ว่าง และน้ำหนักเพื่อ
สร้างความประสานกลมกลืนให้แก่ภาพ

1.2 พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์ใช้พื้นผิวลักษณะเลียนแบบจากผิวจริงของธรรมชาติให้แก่
ผิวของใบไม้ สร้างขึ้นเพื่อสร้างมิติลวงตาให้แก่ภาพ

1.3 ที่ว่าง ผู้สรรค์ใช้ที่ว่างแบบ 2 มิติ ที่มีความกว้างความยาว โดยใช้น้ำหนัก
อ่อนแก่ของสีและความคมชัดของเส้นรูปทรง ทำให้เกิดระยะหน้า-หลัง ดูแล้วมีความรู้สึกเหมือนมี
อากาศไหลผ่านรูปทรงภายในภาพทำให้ภาพดูไม่อึดอัด

1.4 เส้นและทิศทาง ผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นโครงสร้างที่เกิดจากการพับเป็นเส้นตั้งมี
ทิศทางในแนวตั้งแสดงถึงความซื่อตรง มั่นคง เด็ดเดี่ยว และประสานกันด้วยเส้นโครงสร้างของ
รูปทรงอื่นๆมีทิศทางในแนวเฉียงเพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหว

หลักการจัดองค์ประกอบของศิลปะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชื่อ สภาวะความเสื่อมสลาย ผู้สรรค์ใช้
เอกภาพในการสร้างสรรค์องค์ประกอบศิลปะ โดยใช้ลักษณะเอกภาพที่นิ่ง โดยในภาพมีทั้งความ
ขัดแย้งและความประสาน โดยความขัดแย้งเกิดจากการใช้สีคู่ตรงข้ามตัดกันอย่างแท้จริงคือสีม่วง
และสีเหลืองเพื่อสร้างให้เกิดความเป็นเด่น และมีความประสานกันด้วยการซ้ำของรูปทรงเป็นดุลย
ภาพแบบสมมาตรสองข้างเท่ากัน ทำให้เกิดจังหวะจากรูปทรงที่ซ้ำกันปรากฏเป็นความกลมกลืน

2. ผลงานการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์

การสร้างสรรคผลงานศิลปะนิพนธ์ตลอดภาคการศึกษาปลายนี้ผู้สร้างสรรคได้นำประสบการณ์จากการทำงานในช่วงก่อนศิลปะนิพนธ์ มาปรับใช้และพัฒนาให้เกิดผลงานที่ใกล้เคียง และสามารถตอบสนองต่อความรู้สึกมากที่สุด ซึ่งขณะที่ปฏิบัติงานก็จะพบปัญหาต่างๆ ซึ่งต้องหาทางแก้ไข ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้สร้างสรรคอย่างมาก จากกระบวนการสร้างสรรคทั้งหมดที่กล่าวมาได้นำมาซึ่งผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้

ภาพประกอบที่ 6 ผลงานศิลปะนิพนธ์

ชื่อภาพ	ธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย 1	ชื่อภาพ	ธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย 2
กลวิธี	Acrylics & Oil paints on canvas	กลวิธี	Acrylics & Oil paints on canvas
ขนาด	120×170 เซนติเมตร	ขนาด	120×165 เซนติเมตร

ชื่อภาพ	ธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย 3
กลวิธี	Acrylics & Oil paints on canvas
ขนาด	143 × 200 เซนติเมตร

ภาพประกอบที่ 6 ผลงานศิลปะนิพนธ์

2.1 การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์

ด้านแนวความคิด

ในศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ที่มีชื่อว่า สภาวะความเสื่อมสลาย ผลงานศิลปะนิพนธ์ทั้ง 3 ภาพ ผู้สร้างสรรค้นำแรงบันดาลใจและแนวความคิดเดิม จากช่วงผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ มาพัฒนาต่อยอด คือแรงบันดาลใจที่เกิดจากประสบการณ์ส่วนตัว โดยเน้นไปที่เรื่องของความรู้สึกภายในจิตใจของตนเองแล้วนำสิ่งเหล่านั้นถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานที่มีลักษณะเป็นอารมณ์ความรู้สึก เป็นจินตนาการจากจิตใต้สำนึกส่วนบุคคลมากขึ้น

ด้านกลวิธีการปฏิบัติงาน

สำหรับขั้นตอนการปฏิบัติงานศิลปะนิพนธ์ทั้ง 3 ภาพ ผู้สร้างสรรคยังคงใช้กลวิธีในการสร้างสรรคแบบเดิมคือการหยดสีลงบนแผ่นผ้าใบแล้วพับให้เกิดรูปทรงต่างๆ แต่ได้มีการเพิ่มกลวิธีในการเทราดสีแล้วควบคุมทิศทางการไหลของสี มีการใช้ฟ็อกก็์จัดเพื่อสร้างให้เกิดความฟุ้งกระจาย และใช้ไดร์เป่าให้เกิดเป็นเส้นที่อิสระ และในขั้นตอนเก็บรายละเอียด ผู้สร้างสรรคได้ใช้การระบายสีน้ำมันเข้ามาช่วยเก็บรายละเอียดให้ผลงานมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นด้วยการใช้สีน้ำมันซึ่งมีความ

โปร่งใสค่อยๆระบายที่ละชั้นให้เกิดการทับซ้อนกันของสีซึ่งสร้างให้เกิดค่าน้ำหนักโดยได้พัฒนาผลงานมาเป็นระยะ

วิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 7 ผลงานศิลปะนิพนธ์

ชื่อภาพ ธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย 1
 กลวิธี Acrylics & Oil paints on canvas
 ขนาด 120 × 170 เซนติเมตร

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 1 ชื่อ ธรรมชาติกับความเสื่อมสลาย ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถเห็นจริง และเนื่องจากผลงานชิ้นที่ 1 นี้ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการพัฒนาต่อมาจากผลงานช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ การวิเคราะห์ผลงานจึงมีลักษณะคล้ายกับผลงานช่วงก่อนศิลปนิพนธ์ ดังนี้

1.1 สีและน้ำหนัก ผู้สร้างสรรค์ใช้สีน้ำมันมาสร้างน้ำหนักแสงเงาและบรรยากาศของภาพ โดยใช้สีวรรณะเย็น 80 เปอร์เซ็นต์ และใช้สีวรรณะอุ่น 20 เปอร์เซ็นต์ ในการเลือกใช้สีผู้สร้างสรรค์เลือกใช้สีที่แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับอารมณ์ตามหลักจิตวิทยาของสีที่มีผลต่ออารมณ์ความรู้สึกแสดงถึงธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย ได้แก่

	สีเขียว	แสดงถึงความเป็นธรรมชาติ
	สีน้ำตาล	แสดงถึงความรุ่งโรยเปรียบเสมือนต้นไม้ใบร่วงหล่นเมื่อถึงอายุขัย เป็นสีที่ให้ความหมายถึงธรรมชาติ
	สีม่วง	แสดงถึงความรู้สึกซ่อนเร้น แสดงออกถึงอารมณ์หลากหลายทั้งความรัก ความเศร้า ความผิดหวัง ความสงบ

โดยผู้สร้างสรรค์จะแบ่งวิเคราะห์การใช้สีออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่ทำด้วยเทคนิคการหยดสีแล้วพับกับส่วนที่ระบายสีคัดขึ้นมาเป็นรูปทรง

ก. ส่วนที่ทำด้วยกลวิธีการหยดสีแล้วพับ ผู้สร้างสรรค์ใช้สีเอกรงค์ คือใช้สีม่วงเป็นสีแท้ที่มีความสดเป็นจุดเด่นและลดหลั่นค่าน้ำหนักของสีม่วงที่มีความเข้มไม่เท่ากันเพื่อเป็นตัวทำให้พื้นหลังมีความประสานกลมกลืน

ข. ส่วนที่ระบายสีคัดขึ้นมาเป็นรูปทรง ผู้สร้างสรรค์ใช้สีคู่ตรงข้ามระบายคัดขึ้นมาเพื่อสร้างรูปทรงและใช้ขาวแทนค่าน้ำหนักที่อ่อนสุดเพื่อสร้างจุดเด่นให้กับผลงาน

กล่าวโดยสรุปคือผู้สร้างสรรค์ใช้สีในการสร้างรูปทรงกับพื้นที่ว่าง และน้ำหนักเพื่อสร้างความประสานกลมกลืนให้แก่ภาพ

เพื่อให้ง่ายต่อการอธิบายเพื่อให้เห็นภาพ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้โปรแกรม Photo Shop ปรับแต่งภาพ ผลงานให้เป็นสีขาวดำเพื่อให้สามารถมองเห็นค่าน้ำหนักได้อย่างชัดเจน

จากภาพประกอบจะเห็นได้ว่าผู้สร้างสรรค์ได้ใช้สีมาเป็นตัวที่สร้างน้ำหนักอ่อนสุดไปจนถึงน้ำหนักเข้มสุด โดยสีที่มีน้ำหนักอ่อนที่สุดคือสีขาว น้ำหนักเทา คือสีม่วง น้ำหนักเข้มที่สุดคือสีน้ำตาล

1.2 พื้นผิว ผู้สร้างสรรค์ใช้พื้นผิวลักษณะเลียนแบบจากผิวจริงของธรรมชาติได้แก่ ผิวของใบไม้ สร้างขึ้นเพื่อสร้างมิติลวงตาให้แก่ภาพ

1.3 ที่ว่าง ผู้สร้างสรรค์ใช้ที่ว่างแบบ 2 มิติ ที่มีความกว้างความยาว โดยใช้น้ำหนักอ่อนแก่ของสีและความคมชัดของเส้นรูปทรง ทำให้เกิดระยะหน้า-หลัง ดูแล้วมีความรู้สึกเหมือนมีอากาศไหลผ่านรูปทรงภายในภาพทำให้ภาพดูไม่อึดอัด โดยจะสังเกตเห็นได้ว่าเริ่มมีการพัฒนาโดยเริ่มใช้การทับซ้อนกันของสี ด้วยกลวิธีการเขียนสีน้ำมันเป็นชั้นบางๆให้มีความโปร่งใสซ้อนทับกันไป

ลักษณะการทับซ้อนกันเป็นชั้นบางๆของสี

1.4 เส้นและทิศทาง ผู้สร้างสรรคใช้เส้นโครงสร้างที่เกิดจากการพับเป็นเส้นตั้งมีทิศทางในแนวตั้งแสดงถึงความซื่อตรง มั่นคง เด็ดเดี่ยว และประสานกันด้วยเส้นนอนและเส้นโครงสร้างของรูปทรงอื่นๆมีทิศทางในแนวเฉียงเพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหว

หลักการจัดองค์ประกอบของศิลปะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะปนิพนธ์ ชื่อ สภาวะความเลื่อมสลาย 1 ผู้สร้างสรรคใช้เอกภาพในการสร้างสรรคองค์ประกอบศิลปะ โดยใช้ลักษณะเอกภาพที่นิ่ง ใช้น้ำหนักและรูปทรงทำให้เกิดจุดเด่นของภาพและมีความประสานกันด้วยการซ้ำของรูปทรงเป็นดุลยภาพแบบสมมาตรสองข้างเท่ากัน ทำให้เกิดจังหวะจากรูปทรงที่ซ้ำกันปรากฏเป็นความกลมกลืน

ภาพประกอบที่ 8 ผลงานศิลปินพนธ์

ชื่อภาพ ธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย 2

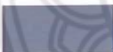
กลวิธี Acrylics & Oil paints on canvas

ขนาด 120 × 165 เซนติเมตร

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 2 ชื่อ ธรรมชาติกับความเสื่อมสลาย ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถเห็นจริง และเนื่องจากผลงานภาพที่ 2 นี้ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการพัฒนาต่อมาจากผลงานภาพที่ 1 และนำคำแนะนำจากการตรวจประเมินผลงานครั้งที่ 1 มาปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

เนื่องจากผลงานชิ้นที่ 1 ยังมีลักษณะของการเป็นเหมือนรูปแบบหรือลักษณะคล้ายลายที่เป็นแพทเทิร์น ผู้สร้างสรรค์จึงนำมาปรับปรุงแก้ไข จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชื่อ สภาวะความเสื่อมสลาย ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ผลงานดังนี้

1.1 สีและน้ำหนัก ผู้สร้างสรรค์ใช้สีนำมาสร้างน้ำหนักแสงเงาและบรรยากาศของภาพ โดยใช้สีวรรณะเย็น โดยในการเลือกใช้สีสำหรับผลงานชิ้นนี้ เนื่องจากผลงานมีแรงบันดาลใจจากเรื่องของความรักกับความรู้สึกสูญเสีย ผู้สร้างสรรค์จึงเลือกใช้สีที่แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับอารมณ์ตามหลักจิตวิทยาของสีที่มีผลต่ออารมณ์ความรู้สึกแสดงถึงเรื่องความรักและการสูญเสียได้แก่

	สีชมพู	แสดงถึงความรัก ความบอบบาง
	สีน้ำตาล	แสดงถึงความร่วงโรย
	สีดำ	แสดงถึงความรู้สึกรู้สึกอึดอัด หดหู่
	สีม่วง	แสดงถึงความรู้สึกซอมนั่น แสดงออกถึงอารมณ์หลากหลายทั้งความรัก ความเศร้า ความผิดหวัง ความสงบ

โดยผู้สร้างสรรค์ใช้ลักษณะพื้นสีขาวเป็นหลักและมีการใช้สีดำคัดเน้นรูปทรงขึ้นมาเพื่อสร้างจุดเด่นให้กับภาพผลงาน

ตัดเส้นด้วยสีดำเพื่อคัดขึ้นมา
ให้เกิดรูปทรงและสร้างจุดเด่น
ของภาพ

1.2 พื้นผิว ในผลงานชิ้นนี้ผู้สร้างสรรค์ใช้เนื้อสีและใช้การระบายแบบทิ้งรอยฝีแปรง ซึ่งมีส่วนช่วยให้ผลงานดูเบาบางและช่วยให้เกิดความเคลื่อนไหว

1.3 ที่ว่าง ผู้สร้างสรรคใช้ที่ว่างแบบ 2 มิติ ที่มีความกว้างความยาว โดยใช้น้ำหนักอ่อนแก่ของสีและความคมชัดของเส้นรูปทรง ทำให้เกิดระยະหน้า-หลัง ดูแล้วมีความรู้สึกเหมือนมีอากาศไหลผ่านรูปทรงภายในภาพทำให้ภาพดูไม่อึดอัด

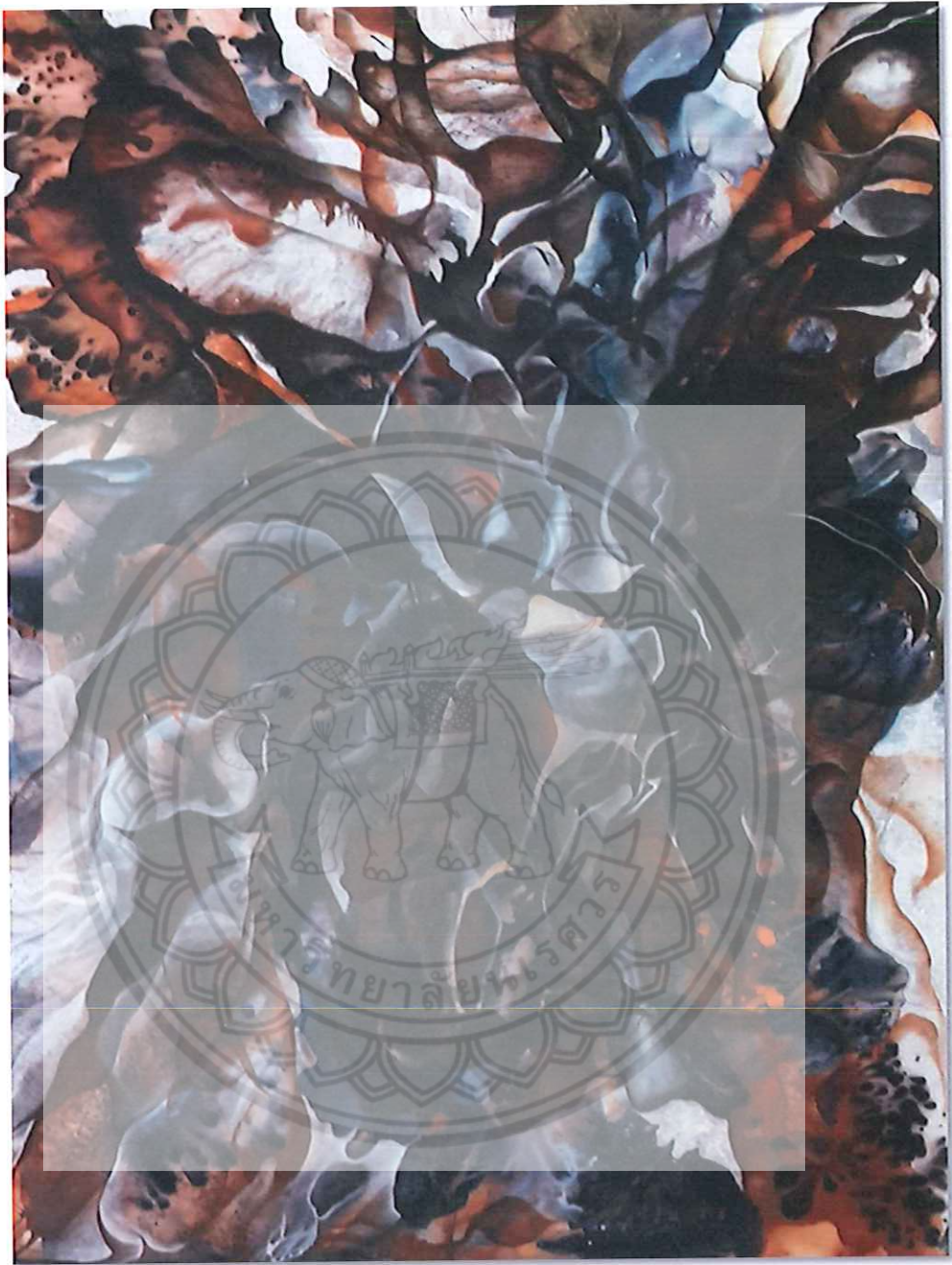
1.4 เส้นและทิศทาง ผู้สร้างสรรคยังคงใช้เส้นโครงสร้างที่เกิดจากการพับเป็นเส้นตั้งมีทิศทางในแนวตั้งและประสานกันด้วยเส้นโครงสร้างของรูปทรงอื่นๆมีทิศทางในแนวเฉียง เพื่อให้เกิดความเคลื่อนไหว

หลักการจัดองค์ประกอบของศิลปะ

ในการสร้างสรรคผลงานศิลปะปนิพนธ์ ชื่อ สภาวะความเสื่อมสลาย 2 ผู้สร้างสรรคใช้เอกภาพในการสร้างสรรคองค์ประกอบศิลปะ โดยใช้ลักษณะเอกภาพที่หนึ่ง โดยในภาพมีทั้งความขัดแย้งและความประสาน โดยความขัดแย้งเกิดจากรูปทรงกับพื้นที่ว่าง และมีความประสานกันด้วยสีมีการแทรกสีเข้ามาในรูปทรง ดุลยภาพแบบสมมาตรสองข้างเท่ากัน แต่มีความแตกต่างกันในรายละเอียดของทั้ง 2 ข้าง

แทรกสีเข้าไปในรูปทรง เพื่อให้เกิดความประสานกลมกลืนของภาพ

ภาพประกอบที่ ๑ ผลงานศิลปะนิพนธ์
ชื่อภาพ ธรรมชาติกับการเสื่อมสลาย 3
กลวิธี Acrylics & Oil paints on canvas
ขนาด 143 × 200 เซนติเมตร

จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ภาพที่ 3 ชื่อ ธรรมชาติกับความเสื่อมสลาย ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถเห็นจริง และเนื่องจากผลงานภาพที่ 3 นี้ผู้สร้างสรรค์ได้ทำการพัฒนาต่อมาจากผลงานภาพที่ 2 และนำคำแนะนำจากการตรวจประเมินผลงานครั้งที่ 2 มาปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

ในผลงานชิ้นที่ 2 มีการใช้สีดำในการตัดเส้นเพื่อค้ำรูปทรงมากเกินไปจึงทำให้ภาพผลงานดูแข็ง โดยในผลงานชิ้นที่ 3 ผู้สร้างสรรค์ได้ลดการใช้สีดำตัดเส้นลงและใช้การตัดกันของน้ำหนักของสีแทน จากการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชื่อ สภาวะความเสื่อมสลาย ผู้สร้างสรรค์วิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์สามารถเห็นจริงในผลงานได้ดังนี้

1.1 สีและน้ำหนัก ผู้สร้างสรรค์ใช้สีน้ำมาสร้างน้ำหนักแสงเงาและบรรยากาศของภาพ โดยผลงานชิ้นนี้จะเน้นในเรื่องของการใช้สีในการสร้างน้ำหนักและสร้างจุดเด่นของผลงาน โดยการใช้สีน้ำมันเขียนระบายเป็นชั้นบางๆซ้อนทับกันทำให้ภาพเกิดมิติและดูเบาลง ผู้สร้างสรรค์ใช้สีคู่ตรงข้าม คือ สีส้มกับสีน้ำเงินในอัตราส่วนพื้นที่ 50 : 50 การสร้างจุดเด่นผู้สร้างสรรค์ใช้สีที่มีน้ำหนักเข้มที่สุดคือสีน้ำเงินตัดกับสีที่มีน้ำหนักอ่อนสุดสีขาวเพื่อสร้างจุดเด่น และใช้การแทรกสีเพื่อให้ภาพเกิดความกลมกลืนประสาน

การทับซ้อนกันของสี
สร้างน้ำหนักและมิติ
ให้กับภาพ

1.2 พื้นผิว ผู้สร้างสรรคยังคงใช้ฝีแปรงและเนื้อสีในการสร้างพื้นผิวซึ่งมีส่วนช่วยให้เกิดความเคลื่อนไหว

→ ใช้ฝีแปรงและเนื้อสีสร้างพื้นผิวที่มีลักษณะไม่เรียบนอกจากจะทำให้ภาพดูไม่แข็งยังช่วยให้ภาพดูมีรายละเอียดที่น่าสนใจ

1.3 ที่ว่าง ผู้สร้างสรรคใช้ที่ว่างแบบ 2 มิติแบบวงตา โดยใช้น้ำหนักอ่อนแก่ของสีและการทับซ้อนกันของชั้นสีที่บางๆทำให้เกิดระยะหน้า-หลังทับซ้อนกัน ทำให้ภาพดูมีมิติและมีการไหลของอากาศในภาพทำให้ภาพดูไม่อึดอัด

1.4 เส้นและทิศทาง ผู้สร้างสรรคใช้เส้นโค้งแบบวงแคบให้ความรู้สึกถึงความเคลื่อนไหวที่รุนแรงการเปลี่ยนทิศทางที่รวดเร็วดูไม่หยุดนิ่ง โดยทิศทางของเส้นที่เกิดจากน้ำหนักของสีช่วยกำหนดขอบเขตของที่ว่างทำให้เกิดเป็นรูปร่างขึ้นมา

หลักการจัดองค์ประกอบของศิลปะ

ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ ชื่อ สภาวะความเสื่อมสลาย 3 ผู้สร้างสรรค์เน้นในเรื่องของกลวิธีและการทับซ้อนกันของสีให้เกิดขึ้นและเป็นมิติที่ซับซ้อน โดยดูคุณภาพแบบอสมมาตรหรือความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน เกิดจากการจัดองค์ประกอบของผู้สร้างสรรค์เอง ซึ่งมีลักษณะที่ทางซ้ายและขวาจะไม่เหมือนกัน ใช้องค์ประกอบที่ไม่เหมือนกัน แต่มีความสมดุลกันด้วยน้ำหนักของสี และผู้สร้างสรรค์ได้ใช้การแทรกสีเป็นตัวประสานให้เกิดเอกภาพ เมื่อชั้นของสีซ้อนทับกันเกิดมิติค่าน้ำหนักก็ทำให้เกิดจังหวะความเคลื่อนไหวของรูปร่าง รูปทรง แสดงสุนทรียภาพของศิลปะ ที่มีองค์ประกอบแบบดูคุณภาพ แลดูเสมือนนิ่งและมั่นคงแต่เมื่อพิจารณาโดยละเอียดแล้ว ก็จะมีพลังความเคลื่อนไหว ซ้ำซ้อนกันเกิดเป็นมิติที่ลึก กว้าง-ไกล เกิดจังหวะอย่างน่าแปลกตา

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง สภาวะความเสื่อมสลาย เป็นการนำเสนอแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ส่วนตัวจากการตระหนักถึงความกลัวที่จะสูญเสีย อันเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในจิตใจถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานจิตรกรรมแบบกึ่งนามธรรมผ่าน สัญลักษณ์ในธรรมชาติแสดงถึงธรรมชาติกับความเสื่อมสลาย ซึ่งสอดคล้องกับหลักคำสอนของ พระพุทธศาสนาถึงสิ่งที่มีประจำอยู่ในตัวของสิ่งขารทั้งปวง ได้แก่ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา ทุกสิ่งทุกอย่าง ล้วนไม่เที่ยงแท้แน่นอน

โดยผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาตามแนวทางขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ทั้งหมดที่ผ่านมา ทำให้เกิดกระบวนการการเรียนรู้ ไม่เพียงแคในกระบวนการทำงานสร้างสรรค์เท่านั้นร่วมไปถึงการใช้ชีวิตของผู้สร้างสรรค์เองด้วย เมื่อเกิดการเรียนรู้ย่อมทำให้เกิดการพัฒนาในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการแก้ไขปัญหาอุปสรรคต่างๆ อย่างมีความรอบคอบ ด้วยความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาทักษะฝีมือ จนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ให้อย่างระบบในภาค เอกสาร

จากการทำงานศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานทั้งภาคชิ้นงานจริงและภาคเอกสารจะสามารถสร้างประโยชน์ให้แก่ผู้ที่สนใจศึกษาศิลปะทัศนศิลป์ได้ และไม่ว่าคุณค่าของผลสำเร็จจะอยู่ในระดับใด ผู้สร้างสรรค์จะนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้ดียิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรมและเอกสารอ้างอิง

บรรณานุกรม

คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ (2538) **สุจิตร์นิทรรศการศิลป์นิพนธ์**, กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศิลปากร

คณะจิตรกรรม ประติมากรรม และภาพพิมพ์ (2542) **สุจิตร์นิทรรศการศิลป์นิพนธ์**, กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชลูด นิมเสมอ,(2539),**องค์ประกอบศิลปะ**,กรุงเทพฯ:บริษัทโรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด
สุรชาติ เกษประสิทธิ์,(2555),**เอกสารประกอบการเรียนการสอน,พื้นฐานองค์ประกอบศิลป์**.
พิษณุโลก : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

www.google.comผลงานและประวัติของศิลปิน Georgia O'Keeffe

http://en.wikipedia.org/wiki/Georgia_O'Keeffe

<http://bigbearsbinxter.blogspot.com/2006/10/georgia-okeefe-color-and-conservation.html>

เอกสารประกอบการเรียนศิลปะกึ่งนามธรรม เข้าถึงเมื่อ 2 ตุลาคม 2556เข้าถึงได้จาก
http://csatorn.com/semi_abstract.html,

เหตุระเบิดรถสับเปลี่ยนกำลังเจ้าหน้าที่ทหารเฉพาะกิจยะลา อ.กรงปินัง จ.ยะลาเข้าถึงเมื่อ :
2 ตุลาคม 2556เข้าถึงได้จาก <http://news.springnewstv.tv/>[Online]

ประวัติผู้สร้างสรรค์

ชื่อ-สกุล นางสาวมารีสา เหลาเกลี้ยง
 เกิด 13 กุมภาพันธ์ 2535 จังหวัดนครสวรรค์
 ที่อยู่ 329/206 ม.4 ต.บ้านคลอง อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก 65000
 โทร. โทร.08-8282-9148
 E-mail am-marisa@hotmail.com , marisa.laoklieng@gmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2541-2546 ระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนโรจนวิทย์มาลาเบียง
 ที่อยู่ 246, ถนนมาลาเบียง, ต.ในเมือง อ.เมือง จ.พิษณุโลก,
 65000

พ.ศ. 2547-2552 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น-ปลาย
 โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี ที่อยู่ : 28 ถ.พุทธบูชา ต.ในเมือง อ.เมือง
 จ.พิษณุโลก รหัสไปรษณีย์, 65000

พ.ศ. 2353-2557 ปริญญาตรี วิชาเอกจิตรกรรม สาขาออกแบบทัศนศิลป์
 ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่อยู่ : 99 หมู่ 9 ถ.พิษณุโลก-นครสวรรค์
 ต.ท่าโพธิ์ อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก ,65000